

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 713/2005

af 10. maj 2005

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse bredspektrede antibiotika med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (grundforordningen), særlig artikel 18 og 19,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**I. Tidligere undersøgelse og gældende foranstaltninger**

- (1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 2164/98 ⁽²⁾ en endelig udligningstold på importen af visse bredspektrede antibiotika med oprindelse i Indien, nemlig amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin, ikke i doseret stand eller i former eller pakninger til detailsalg (den pågældende vare), henhørende under KN-kode ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 og ex 2941 90 00. Foranstaltningerne havde form af en værditold på mellem 0 % og 12 % på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 14,6 % på importen fra andre eksportører.

II. Anmodning om en kombineret udløbs- og interimundersøgelse

- (2) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ⁽³⁾ af de gældende foranstaltninger modtog Kommissionen en anmodning i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 2, og artikel 19, stk. 2, om indledning af en kombineret udløbs- og interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 2164/98 fra forretningsmæssigt forbundne producenter af samme vare i Fællesskabet, nemlig Sandoz GmbH, Østrig, og Sandoz Industrial Products SA, Spanien (ansøgerne). Ansøgerne tegner sig for en betydelig del, nemlig over 40 %, af den samlede produktion i Fællesskabet af visse bredspektrede antibiotika.
- (3) Anmodningen var begrundet med, at udløbet af foranstaltningerne sandsynligvis ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering og skade for EF-erhvervsgrenen, og at de gældende foranstaltninger angiveligt havde et niveau, der var utilstrækkeligt til at modvirke den subsidiering, der forårsagede skaden.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EFT L 273 af 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 8 af 14.1.2003, s. 2.

- (4) For indledningen af den kombinerede udløbs- og interimundersøgelse underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 9, og artikel 22, stk. 1, Indiens regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret anmodning om en fornyet undersøgelse. Indiens regering blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen med hensyn til indholdet af anmodningen og nå til en gensidigt acceptabel løsning. Den indiske regering afviste Kommissionens opfordring til at føre konsultationer.

III. Indledning af en kombineret udløbs- og interimundersøgelse

- (5) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af ansøgerne, og fandt den tilstrækkelig til at berettigg indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 18, stk. 2, og artikel 19, stk. 2, i grundforordningen. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾ en kombineret udløbs- og interimundersøgelse af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98.

IV. Undersøgelsesperiode

- (6) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003 (undersøgelsesperioden). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for spørgsmålet om skade omfattede perioden fra 1. januar 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden (den betragtede periode).

V. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (7) Kommissionen underrettede officielt ansøgerne og andre kendte producenter i Fællesskabet samt de eksporterende producenter, importørerne, leverandørerne i lavere produktionstrin, brugerne og den indiske regering om indledningen af undersøgelsen. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt. Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og blev taget i betragtning, hvor det var relevant.
- (8) I betragtning af det åbenbart store antal eksporterende producenter af den pågældende vare i Indien, som var nævnt i klagen, blev det påtænkt at anvende stikprøver ved undersøgelsen af subsidieringen, jf. artikel 27 i grundforordningen.
- (9) Imidlertid gav kun et begrænset antal eksporterende producenter sig til kende og afgav de oplysninger, der var ønsket til stikprøven. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at benytte stikprøver.
- (10) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og som gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra fem producenter i Fællesskabet, syv eksporterende producenter, en importør, to leverandører i lavere produktionstrin og den indiske regering.
- (11) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe en afgørelse om subsidiering og skade samt for at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet subsidiering og skade, og om det ikke ville stride mod Fællesskabets interesser at opretholde eller ændre foranstaltningerne. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende interesserede parter:

1) Producenter i Fællesskabet

DSM Anti-Infectives BV, Delft, Nederlandene, der også besvarede Kommissionens spørgeskema på vegne af DSM Anti-Infectives Deretil SA, Almeria, Spanien, og DSM Anti-Infectives Chemferm SA, Santa Perpetua de Mogoda, Spanien. Disse tre selskaber er i det følgende samlet benævnt »DSM«.

Sandoz GmbH (tidligere Biochemie GmbH), Kundl, Østrig, der også besvarede Kommissionens spørgeskema på vegne af Sandoz Industrial Products SA (tidligere Biochemie SA), Barcelona, Spanien. Disse to selskaber er i det følgende samlet benævnt »Sandoz«.

(1) EUT C 241 af 8.10.2003, s. 7.

2) Den indiske regering

Handelsministeriet, New Delhi.

3) Eksporterende producenter i Indien

KDL Biotech Ltd (tidligere Kopran Ltd), Mumbai

Orchid Pharmaceuticals and Chemicals Ltd, Chennai

Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh

Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi

Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi

Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad

Surya Pharmaceutical Ltd, Chandigarh.

VI. Underretning og bemærkninger om procedure

- (12) Den indiske regering og de øvrige interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænkte at foreslå en videreførelse af foranstaltningerne. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Visse parter fremsatte bemærkninger skriftligt. Desuden redegjorde den indiske regering og tre eksporterende producenter for deres holdninger i høringer efter meddelelsen om undersøgelsen, hvilket senere blev fulgt op af indlæg, hvori deres holdninger blev opsummeret. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.
- (13) Den indiske regering og en eksporterende producent påpegede under en høring, at ansøgerne ikke fremstillede en bestemt type af samme vare, nemlig cefalexin, og at der derfor ikke bør indledes en undersøgelse vedrørende denne type.
- (14) Det skal i den forbindelse erindres, at det allerede i den oprindelige undersøgelse blev fastslået, at alle typer af den af undersøgelsen omfattede vare (se afsnit B) anses for at være én og samme varekategori⁽¹⁾. Alle typer tilhører samme kategori, nemlig semisyntetiske bredspektrede antibiotika, og de har samme anvendelsesformål, idet de indgår i færdige doseringer, som er effektive til behandling af forskellige infektionssygdomme. Da alle typer derfor i forbindelse med denne procedure udgør én og samme vare, der fremstilles af ansøgerne, må dette argument afvises.
- (15) Den indiske regering og en eksporterende producent fremførte, at fællesskabsproducenternes ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaet ikke var tilstrækkelig detaljerede og ikke var indgivet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 29. Det hævdedes, at manglende oplysninger i de ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaet betød, at samarbejdsvillige eksportører ikke fik en reel mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med analysen af skade og årsagssammenhæng.
- (16) I denne forbindelse skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen i den aktuelle undersøgelse som nævnt i afsnit E kun består af to parter, nemlig Sandoz og DSM. Desuden fremstillede en af disse parter kun amoxicillin trihydrat og ampicillin trihydrat, mens den anden part også fremstillede cefalexin. Disse særlige omstændigheder med hensyn til fællesskaberhvervsgrenen betød, at visse oplysninger afgivet under undersøgelsen var mere fortrolige. Under alle omstændigheder indeholder de sagsakter, som interesserede parter har adgang til, begge samarbejdsvillige EF-producenters ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaet med de fortrolige oplysninger i indeksform, så der sikres en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. EF-producenternes ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaerne anses derfor stadig for at overholde bestemmelserne i grundforordningens artikel 29. Det er desuden relevant at nævne, at de indekserede skadesoplysninger som anført i denne forordnings afsnit F gav alle interesserede parter et tilstrækkeligt nøjagtigt billede af situationen med hensyn til skade og årsagssammenhæng, således at de kunne vurdere analysen og forsvare deres interesser.

(¹) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 17, betragtning 9.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**I. Den pågældende vare**

- (17) Den vare, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, er samme vare, som var omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 2164/98, nemlig amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin, ikke i doseret stand eller i former eller pakninger til detailsalg, med oprindelse i Indien og henhørende under KN-kode ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 og ex 2941 90 00 (den pågældende vare).

II. Samme vare

- (18) Under høringen efter meddelelsen om undersøgelsen har den indiske regering og en eksporterende producent henledt opmærksomheden på, at en fællesskabsproducent nævnte visse forskelle i »stabilitet, renhed, analyse, galeniske egenskaber osv.« mellem den pågældende vare og samme vare. Desuden nævnte den eneste samarbejdsvillige importør forskelle med hensyn til vandopløselighed.
- (19) Både den pågældende vare og den samme vare skal imidlertid leve op til de samme internationale farmakopéer med bestemte specifikationer. Selv om de ikke er identiske i alle henseender, ligger deres egenskaber således tæt op ad hinanden som krævet i grundforordningens artikel 1, stk. 5.
- (20) Undersøgelsen bekræftede derfor, at amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin fremstillet og solgt i Fællesskabet af fællesskabsproducenterne havde fysiske egenskaber og anvendelsesformål, som var identiske eller lå tæt op ad det, der var gældende for den pågældende vare, og at de således var samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 5.

C. SUBSIDIER**I. Indledning**

- (21) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i anmodningen om en fornyet undersøgelse, og besvarelsen af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:
- 1) Landsdækkende ordninger
 - a) »Advance Licence Scheme« (forhåndslicensordningen)
 - b) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (toldgodtgørelsesordningen)
 - c) »Special Economic Zones/Export Oriented Units Scheme« (ordningen for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder)
 - d) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (eksportfremmeordningen for investeringsgoder)
 - e) »Income Tax Schemes« (indkomstskatteordninger)
 - »Export Income Tax Exemption Scheme« (ordningen for fritagelse for indkomstskat af eksport)
 - »Income Tax Incentive for Research and Development« (indkomstskattebegunstigelse for forskning og udvikling)
 - f) »Export Credit Scheme« (eksportkreditordningen).

- (22) De nævnte ordninger i litra a) til d) er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992« (nr. 22 af 1992)(loven om udlandshandel), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved »Foreign Trade Act« bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. Et af disse dokumenter er relevant for den fornyede undersøgelsesperiode i denne sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. april 2002 til 31. marts 2007 (EXIM-policy 02-07 eller eksport- og importpolitikken for 2002-2007). Desuden fastlægger den indiske regering også de procedurer, der styrer eksport- og importpolitikken for 2002-2007 i den såkaldte »Handbook of Procedures — 1 April 2002 to 31 March 2007, Volume I« (HOP I 02-07) ⁽¹⁾. Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.
- (23) De i litra e) nævnte indkomstskatteordninger er baseret på »Income Tax Act of 1961« (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven).
- (24) Den i litra f) nævnte eksportkreditordning er baseret på section 21 og 35A i »Banking Regulation Act 1949« (bankloven af 1949), der tillader Reserve Bank of India (RBI) at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.
- 2) Regionale ordninger
- (25) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i anmodningen om den fornyede undersøgelse, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionens tjenestegrene også en række ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier af regionale regeringer eller myndigheder i visse indiske delstater.
- a) Delstaten Punjab
- »Punjab Industrial Incentive Scheme« (Punjabs industrifremmeordning)
- Denne ordning er baseret på Punjabs regerings industripolitik og motivationskodeks.
- b) Delstaten Gujarat
- »Gujarat Industrial Incentive Scheme« (Gujarats industrifremmeordning)
- Refusion af elektricitetsafgift
- Førstnævnte ordning er baseret på Gujarats industrifremmepolitik, mens den anden ordning er baseret på Bombays elektricitetsafgiftslov af 1958.
- c) Delstaten Maharashtra
- Maharashtra's regerings incitamentspakkeordning. Denne ordning er baseret på beslutninger truffet af Maharashtra's industri-, energi- og arbejdsministerium.
- (26) En indkomstskatteordning (begunstigelsen for forskning og udvikling) og tre regionale ordninger (Punjabs og Gujarats industrifremmeordninger og Gujarats refusion af elektricitetsafgift) var ikke nævnt i anmodningen om en fornyet undersøgelse. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 22, stk. 1, og artikel 11, stk. 10, underrettede Kommissionen derfor den indiske regering om, at undersøgelsen muligvis ville blive udvidet til også at omfatte disse ordninger. Indiens regering blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over den faktiske situation med hensyn til de påståede ordninger og nå til en gensidigt acceptabel løsning. Da der efter disse konsultationer ikke forelå en gensidigt acceptabel løsning med hensyn til disse fire ordninger, medtog Kommissionen dem i undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

⁽¹⁾ Det indiske handels- og industriministeriums notifikation nr. 1/2002-07 af 31.3.2002.

3. Generelle bemærkninger om subsidiering

- (27) To eksporterende producenter fremførte, at forhåndslicensordningen, indkomstskattebegunstigelsen for forskning og udvikling samt eksportkreditordningen ikke burde være omfattet af den aktuelle undersøgelse, da en fornyet undersøgelse kun burde omfatte ordninger, der indgik i den oprindelige undersøgelse. I dette tilfælde var disse tre ordninger og de regionale ordninger ikke blevet undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.
- (28) I de relevante bestemmelser i grundforordningen om interim- og udløbsundersøgelser er der imidlertid ikke fastsat en sådan snæver fremgangsmåde for fornyede undersøgelser. For eksempel kan en interimundersøgelse føre til øgede foranstaltninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 2, hvis de eksisterende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at udligne et udligningsberettiget subsidie. Endvidere kræves det i grundforordningens artikel 19, stk. 4, at det skal undersøges, »om omstændighederne med hensyn til subsidiering ... har ændret sig betydeligt«. En interimundersøgelse vedrørende subsidiering kan således af sig selv føre til en fuldstændig reevaluering af rammerne for subsidiering og ikke blot af de subsidieordninger, der oprindeligt blev undersøgt, hvilket muligvis kan være til fordel for den pågældende vare. Desuden behøver en udløbsundersøgelse ikke udelukkende at fokusere på oprindeligt undersøgte ordninger. Artikel 18, stk. 2, i grundforordningen henviser til fortsat eller fornyet subsidiering, altså en generel situation, og ikke til oprindeligt undersøgte subsidieringsordninger. Fornyede undersøgelser er derfor ikke begrænset til de ordninger, der oprindeligt blev undersøgt, men kræver, at der træffes beslutning om nuværende og fremtidig subsidiering, herunder programmer, der ikke oprindeligt blev undersøgt. Faktisk er det kun en sådan fremgangsmåde, der kan føre til en fyldestgørende analyse af den faktiske situation med hensyn til subsidiering i en given fornyet undersøgelsesperiode. I modsat fald kunne regeringer reelt beskytte sig mod indgreb over for subsidiering ved simpelt hen at omdøbe en ordning eller foretage mindre strukturelle ændringer af denne. Dette ville betyde, at udligningsforanstaltninger, hvis mål er at afhjælpe skadevoldende subsidiering, ville blive virkningsløse.

II. Landsdækkende ordninger

1. »Advance Licence Scheme« (ALS) (forhåndslicensordningen)

a) Retsgrundlag

- (29) Ordningen er beskrevet detaljeret i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 02-07 og i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 02-07.

b) Støtteberettigelse

- (30) ALS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 31. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter ALS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er berettiget til forhåndslicens for mellemliverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i stk. 8.2 i EXIM-policy 02-07, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettigede til ALS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Mellemliverandører til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse (Advance Release Orders eller ARO) og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

- (31) Forhåndslicenser kan udstedes for:
- i) *Fysisk eksport*: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

- ii) *Årligt behov*: En sådan licens er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Han kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.
- iii) *Mellemliverancer*: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndslicens for mellemliverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.
- iv) *Transaktioner ligestillet med eksport*: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2.(b) til (f), (g), (i) og (j) i EXIM policy 02-07. Ifølge den indiske regering forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til selskaber i særlige økonomiske zoner.
- v) *Attester til forudgående frigivelse (ARO)*: En indehaver af en forhåndslicens, der ønsker at købe råvarerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 02-07 (dvs. forhåndslicens for mellemliverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter). ARO-mekanismen yder refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.
- vi) *Løbende indenlandsk remburs*: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndslicens. Indehaveren af en forhåndslicens kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør licensen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 02-07 (dvs. forhåndslicens for mellemliverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter).

Det blev fastslået, at de samarbejdsvillige eksportører i den fornyede undersøgelsesperiode kun opnåede indrømmelser i henhold til fire underordninger i forbindelse med den pågældende vare, nemlig forhåndslicenser for i) fysisk eksport, ii) årligt behov, iii) mellemliverancer som leverandør til en endelig eksportør og iv) transaktioner ligestillet med eksport som leverandør til eksportorienterede virksomheder/virksomheder i særlige økonomiske zoner. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om v) ARO-ordningen og vi) ordningen med løbende indenlandsk remburs er udligningsberettigede.

- (32) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er licensindehavere retligt forpligtede til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af importerede varer i henhold til licenser« i et nærmere angivet format (kapitel 4.30 og tillæg 18 til HOP I 02-07), dvs. et regnskab over det faktiske forbrug (tillæg 18-regnskabet).
- (33) For så vidt angår de i betragtning 31 nævnte underordninger i), iii) og iv) fastsætter den indiske regering den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen (herunder for transaktioner ligestillet med eksport) vedrører, og dette fremgår af licensen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på licensen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af den indiske regering på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (SION). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), som er offentliggjort i HOP II 02-07.

- (34) For den i betragtning 31 omhandlede underordning ii) (forhåndslicens for årligt behov) er det kun værdien af den tilladte import, der anføres på licensen. Licensindehaveren er forpligtet til at »fastholde sammenhængen mellem de importerede råmaterialer og den færdige vare« (stk. 4.24A(c) i HOP I 02-07).
- (35) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal bruges til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (18 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder). Forhåndslicenser for årligt behov kan ikke forlænges.
- (36) Under den fornyede undersøgelse blev det fastslået, at de samarbejdsvillige eksportører toldfrit havde importeret større mængder råmaterialer i henhold til SION-importtilladelser efter de forskellige underordninger, end det var nødvendigt for at fremstille referencemængden for den færdige eksportvare. Standard-input/output-normerne for den pågældende vare var derfor ikke korrekte. Endvidere førte ingen af de samarbejdsvillige eksportører i den fornyede undersøgelsesperiode korrekte regnskaber over det faktiske forbrug. I fire tilfælde blev der slet ikke ført sådanne regnskaber, selv om der var en retlig forpligtelse hertil (se betragtning 32). I to tilfælde havde selskaberne ikke registreret det faktiske forbrug. Hverken de undersøgte eksportører eller den indiske regering kunne påvise, at fritagelsen for importafgifter ikke førte til en for stor eftergivelse.

d) Bemærkninger

- (37) Den indiske regering og fem samarbejdsvillige eksportører fremsatte bemærkninger til ordningen med forhåndslicenser (ALS). De hævdede, at ALS fungerer som en tilladt godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning, der angiveligt minder om EF's ordning for aktiv forædling, og at der forefindes et verifikationssystem svarende til bestemmelserne i grundforordningens bilag I, II og III til at overvåge sammenhængen mellem toldfrit importerede råmaterialer og de færdige eksportvarer. Den indiske regering og to eksportører fremførte yderligere, at kun en for stor eftergivelse af told kunne udlignes. For så vidt angår et verifikationssystem insisterede de på, at der forefandt et fyldestgørende system. I denne forbindelse henviste de til en række kontrolelementer, som den indiske regering kunne benytte sig af med henblik på verifikation, herunder SION-normer, oplysninger om importmængden og eksportdokumenter, et toldregister over import og eksport i henhold til ALS, et register over forbruget, det såkaldte DEEC-register (Duty Entitlement Export Certification book), indfrielseskontrol efter import og eksport, yderligere kontroller foretaget af de indiske told- og punktafgiftsmyndigheder, regelmæssig revision samt retsforfølgelse i tilfælde af omdirigering. Den indiske regering og en eksportør indrømmede imidlertid, at SION-normerne kan »reducere det faktiske forbrug«. Desuden fremlagde ingen eksportører tilstrækkelige beviser for, at de opfyldte deres forpligtelse til på korrekt vis at føre det regnskab over det faktiske forbrug, der kræves i henhold til EXIM-politikken. Endvidere påstod to eksportører, at undersøgelsesmyndigheden selv skulle have beregnet en for stor eftergivelse. Endelig er det blevet hævdet, at Fællesskabet som følge af tidligere praksis er bundet til ikke at udligne ALS. Efter den høring, der fulgte meddelelsen om undersøgelsen, fremlagde en eksportør en beregning af den for meget eftergivne told.

e) Konklusion

- (38) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske regering, der har medført en fordel for de undersøgte eksportører.
- (39) Desuden er ordningerne med forhåndslicens for fysisk eksport, årligt behov og mellemløst leverancer klart retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan et selskab ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.

- (40) Ordningen med forhåndslicens for transaktioner ligestillet med eksport er i det aktuelle tilfælde reelt betinget af eksportresultater. Den blev kun benyttet af ét selskab i mindre omfang og kun ved leverancer til eksportorienterede virksomheder eller virksomheder i en særlig økonomisk zone, der begge er kategorier nævnt i stk. 8.2(b) i EXIM-policy 02-07. Dette selskab erklærede, at dets kunder senere eksporterede den pågældende vare. Målet for eksportorienterede virksomheder og særlige økonomiske zoner er eksport, jf. stk. 6.1 i EXIM-policy 02-07. En indenlandsk leverandør opnår således fordele efter ordningen for forhåndslicens for transaktioner ligestillet med eksport, fordi den indiske regering forventer, at en eksportør, som er en eksportorienteret virksomhed eller er beliggende i en særlig økonomisk zone, efterfølgende vil få eksportindtægter. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a), anses et subsidie for at være betinget af eksportresultater, når det af faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidiet, om end det ikke er retligt betinget af eksportresultater, i virkeligheden er bundet til faktiske eller forventede eksportindtægter.
- (41) Ingen af de fire underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Dette resultat er bekræftet efter nøje overvejelse af parternes bemærkninger. De overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) i grundforordningen. Den indiske regering anvendte ikke sin verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION-normerne for den pågældende vare var ikke tilstrækkelig præcise. Ingen af de fremsatte bemærkninger har ændret denne konklusion. Tværtimod indrømmede den indiske regering endda, at SION-normerne ikke var korrekte. Det bekræftes således, at SION-normerne i sig selv ikke kan anses for at være et system til verifikation af det faktiske forbrug, fordi disse meget generøse standardnormer er udformet således, at den indiske regering ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i produktionen til eksport. Endvidere foretog den indiske regering ikke en effektiv kontrol på grundlag af korrekte regnskaber over det faktiske forbrug (tillæg 18-regnskab). Den indiske regering foretog desuden ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når verifikationssystemet ikke reelt blev anvendt (bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundforordningen), og den beviste heller ikke, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb. Forhåndslicensordningens påståede sammenlignelighed med Fællesskabets ordning for aktiv forædling er irrelevant, da EF-systemet ikke er genstand for den aktuelle undersøgelse.
- (42) De øvrige verifikationselementer, der blev nævnt, eksisterer enten ikke længere (f.eks. blev DEEC-registret afskaffet ved EXIM policy 02-07) eller er tilsyneladende — da der ikke er en reel kontrol af regnskaberne med det faktiske forbrug — baseret på meget generøse SION-normer, hvilket ikke er tilstrækkeligt (dvs. oplysninger om import- og eksportdokumenter, toldregister, indfrielseskontrol af ALS). De indiske myndigheder har ikke fremlagt revisionsrapporter om de eksporterende producenter, der er omfattet af undersøgelsen.
- (43) Da ALS ikke tidligere har været analyseret på grundlag af kendsgerninger, der kan sammenlignes med dem, der konstateredes i den aktuelle undersøgelse, især i betragtning af unøjagtigheden af SION-normerne for den pågældende vare, er der endelig ingen bindende præcedens for, at ordningen ikke er udligningsberettiget.
- (44) Disse fire underordninger er derfor udligningsberettigede.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (45) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I modsætning til, hvad der blev fremført i bemærkningerne fra den indiske regering og to eksportører, er det ikke fastsat i grundforordningen, at kun eftergivelse af overskydende afgifter kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette

- tilfælde. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet gælder derfor den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at et angiveligt verifikationssystem ikke er hensigtsmæssigt. Det skal yderligere bemærkes, at hvis der ikke forefindes et verifikationssystem, der anvendes effektivt, skal en yderligere undersøgelse, der foretages af de indiske myndigheder, ske rettidigt, dvs. normalt inden kontrolbesøget i en undersøgelse vedrørende udligningstold. Den beregning af en for stor eftergivelse af afgifter, der blev fremlagt af en eksportør efter meddelelsen om undersøgelsen, forelå ikke rettidigt og var ikke foretaget af den indiske regering. Den kan derfor ikke tages i betragtning.
- (46) Subsidiebeløbene for de eksportører, der benyttede ALS, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de varer, der var importeret i henhold til de fire underordninger, som blev benyttet for den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode, jf. betragtning 31. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbene, når der blev fremsat berettigede krav herom. Disse subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen fra den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.
- (47) Seks selskaber opnåede fordele af denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode og modtog subsidier på mellem 22,0 % og 25,8 % (se tabellen i betragtning 154).
2. »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPBS) (toldgodtgørelsesordningen)
- a) Retsgrundlag
- (48) DEPBS-ordningen er beskrevet detaljeret i stk. 4.3 i EXIM-policy 02-07 og i kapitel 4 i HOP I 02-07.
- b) Støtteberettigelse
- (49) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettigede til denne ordning.
- c) Praktisk gennemførelse af DEPBS
- (50) En støtteberettiget eksportør kan anmode om DEPBS-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPBS-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af SION-normer under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.
- (51) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal et selskab foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren afgive en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DEPBS-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder under forsendelsesproceduren et eksportforsendelsesdokument. Dette dokument viser bl.a. størrelsen af den DEPBS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender på dette tidspunkt størrelsen af den fordel, han vil modtage. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har den indiske regering ingen beføjelser med hensyn til at indrømme en DEPBS-kredit. Den DEPBS-sats, der benyttes til at beregne fordelene, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen. Det er derfor ikke muligt at ændre fordelens størrelse med tilbagevirkende kraft.

- (52) Det konstateredes også, at DEPBS-kreditter efter opfyldelsen af eksportforpligtelsen kan bogføres som indtægter i regnskaberne på et periodiseringsgrundlag, hvilket er i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder.
- (53) Sådanne kreditter kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, der kan indføres uden restriktioner, undtagen investeringsgoder. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.
- (54) DEPBS-kreditter er frit omsættelige og er gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen.
- (55) En ansøgning om DEPBS-kredit kan dække indtil 25 eksporttransaktioner eller — hvis den indgives elektronisk — en ubegrænset mængde eksporttransaktioner. Der er reelt ingen faste frister for at ansøge om DEPBS-kreditter, fordi de perioder, der er anført i kapitel 4.47 i HOP I 02-07, altid regnes fra den seneste eksporttransaktion, der indgår i en given DEPBS-ansøgning.

d) Bemærkninger

- (56) Efter meddelelsen om undersøgelsen fremsatte tre eksportører, der opnåede fordele i henhold til denne ordning, bemærkninger til ovenstående DEPBS-analyse. De fremførte følgende betragtninger: i) i modsætning til konklusionerne i betragtning 53 og 59 skal materialer importeret i henhold til DEPBS angiveligt benyttes til eksportproduktion, og DEPBS-kreditter kan angiveligt kun opnås, hvis der eksporteres varer, hvor der er betalt importafgift af de råmaterialer, der indgår; ii) den nye beregningsmetode for udligningsberettigede beløb (med fokus på eksporttransaktionen — se betragtning 61 og 62) bør ikke benyttes, fordi der angiveligt kun indrømmes en fordel ved brugen af kreditten, og fordi den nye fremgangsmåde afviger fra tidligere EF-praksis og derved er udtryk for forskelsbehandling; iii) DEPBS bør kun udlignes i det omfang, sådanne kreditter er opnået for den pågældende vare; og iv) der bør tages hensyn til en reduktion af DEPBS-satsen, der fandt sted i februar 2004.

e) Konklusioner om DEPBS-ordningen

- (57) DEPBS tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En DEPBS-kredit er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved den indiske regering giver afkald på toldindtægter, den ellers ville have fået. Desuden medfører DEPBS-kreditten en fordel for eksportøren, fordi selskabets likviditet forbedres.
- (58) Endvidere er DEPBS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.
- (59) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er eksportører berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om de overhovedet importerer produktionsfaktorer. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til fordelene ved DEPBS.

- (60) Hverken den påstand, der blev fremsat af en eksportør om, at materialer importeret i henhold til ordningen skal benyttes til fremstilling af varer til eksport, eller påstanden om, at DEPBS-kreditter kun kan opnås på betingelse af, at de benyttede råmaterialer er pålagt importafgift, er blevet underbygget. I denne forbindelse skal det også bemærkes, at den indiske regering ikke på noget tidspunkt anfægtede den beskrivelse af DEPBS, der er givet i det foregående. Disse påstande må derfor afvises.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (61) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, og artikel 5 i grundforordningen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i den fornyede undersøgelsesperiode. I denne forbindelse konstateredes det, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at den indiske regering giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Som nævnt i betragtning 51 har den indiske regering ingen mulighed for at bestemme, om subsidiet skal indrømmes eller ej, og heller ingen mulighed for at fastsætte beløbets størrelse, når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den DEPBS-kredit, som skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Som også nævnt i samme betragtning har eventuelle ændringer af DEPBS-satserne mellem den faktiske eksporttransaktion og udstedelsen af en DEPBS-licens ingen tilbagevirkende følger for størrelsen af den indrømmede fordel. Som anført i betragtning 52 kan selskaber endvidere i henhold til de indiske regnskabsstandarder bogføre DEPBS-kreditterne som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen. Da et selskab endelig er vidende om, at det vil modtage et subsidie i henhold til DEPBS og fordele i henhold til andre ordninger, befinder det sig allerede i en mere gunstig konkurrencemæssig situation, idet det kan lade subsidierne udmønte sig i lavere priser.
- (62) Begrundelsen for at indføre udligningstold er imidlertid af afhjælpe en uredelig handelspraksis, der er baseret på uretfærdige konkurrencefordele. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelene ved DEPBS-ordningen som summen af de kreditter, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted i henhold til denne ordning i undersøgelsesperioden.
- (63) De fremsatte bemærkninger har ikke givet anledning til at ændre denne beregningsmetode. Den nye metode er allerede blevet benyttet af De Europæiske Fællesskaber, f.eks. i forbindelse med sagen om grafitelektrodesystemer ⁽¹⁾. Desuden forhindrer principperne om retssikkerhed og berettigede forventninger ikke sådanne metodeændringer. Endelig fører den nye fremgangsmåde ikke til en fuldstændig reevalueret af ordningen, der altid har været udligningsberettiget. Den vedrører kun beregningen af subsidiebeløbet for at forbinde det nærmere med den faktiske situation i den givne undersøgelsesperiode. For det andet er denne fremgangsmåde bl.a. resultatet af kendsgerninger, som Kommissionen har konstateret under nylige undersøgelser, f.eks. bogføringen efter periodiseringsprincippet i henhold til indiske regnskabsstandarder og det reelle fravær af ansøgningsfrister for sådanne kreditter under EXIM-politikken. Endvidere bekræftede de fremsatte bemærkninger, at eksportøren på tidspunktet for en eksporttransaktion, der finder sted i henhold til denne ordning, har opnået en uigenkaldelig ret til DEPBS-kreditter. Det er imidlertid det pågældende tidspunkt og ikke den efterfølgende anvendelse, der er afgørende for at fastslå, at der er indrømmet en fordel, jf. betragtning 61, fordi en eksportør med sådanne rettigheder allerede er bedre stillet finansielt set.
- (64) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DEPBS-kreditter i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede DEPBS-kredit. Der er ingen forpligtelse under DEPBS, der begrænser brugen af kreditterne til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Tværtimod kan DEPBS-kreditter frit overdrages og endda sælges, og de kan benyttes til import af enhver vare, der kan indføres uden begrænsninger (råmaterialerne til den pågældende vare tilhører denne kategori) med undtagelse af investeringsgoder. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DEPBS-kreditter, der indrømmes.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1628/2004 af 13.9.2004 (EUT L 295 af 18.9.2004, s. 4)(betragtning 13).

- (65) Desuden kan reduktioner af DEPBS-satsen, som har fundet sted efter den fornyede undersøgelsesperiode, ikke tages i betragtning, da det er fastsat i grundforordningens artikel 11, stk. 1, at oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, normalt ikke tages i betragtning. Der er desuden ingen garanti for, at den indiske regering ikke senere vil hæve DEPBS-satserne.
- (66) Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket kreditterne for at nå frem til subsidiebeløbene, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Disse subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder. Fem selskaber opnåede fordele af denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode og modtog subsidier på mellem 3,2 % og 8,0 % (se tabellen i betragtning 154).
3. »Export Oriented Units Scheme/Special Economic Zones Scheme« (EOU/SEZ) (ordningerne for eksportorienterede virksomheder og særlige økonomiske zoner)
- a) Retsgrundlag
- (67) De nærmere oplysninger om disse ordninger fremgår af kapitel 6 (EOU) og 7 (SEZ) i EXIM-policy 02-07 og HOP I 02-07.
- b) Støtteberettigelse
- (68) Med undtagelse af rene handelsselskaber kan enhver virksomhed, der i princippet forpligter sig til at eksportere hele sin produktion af varer eller tjenesteydelser, etableres i henhold til SEZ eller EOU. I modsætning til virksomheder i service- og landbrugssektoren skal industrivirksomheder imidlertid opfylde et krav om minimumsinvesteringer i faste aktiver på 10 mio. indiske rupees for at være berettigede til EOU.
- c) Praktisk gennemførelse
- (69) SEZ-ordningen er efterfølgerordningen til den tidligere ordning om eksportforarbejdningszoner (EPZ-ordningen). SEZ er særligt udpegede toldfri enklaver og betragtes i EXIM-policy 02-07 som udenlandske områder for så vidt angår handelsmæssige transaktioner, told og skatter. Der findes allerede 14 særlige økonomiske zoner, og de indiske myndigheder har godkendt, at der oprettes yderligere 13.
- (70) Eksportorienterede virksomheder er på den anden side geografisk mere fleksible og kan oprettes overalt i Indien. Denne ordning supplerer SEZ-ordningen.
- (71) Ansøgninger om EOU- eller SEZ-status skal indeholde nærmere oplysninger for en periode på fem år om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af udførslen, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager selskabets ansøgning, vil selskabet blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Aftalen om at blive godkendt som et SEZ/EOU-selskab er gyldig i fem år. Aftalen kan fornyes i yderligere perioder.
- (72) EOU/SEZ-virksomheder har ifølge EXIM-policy 02-07 en central forpligtelse til at opnå en nettoindtægt af udenlandsk valuta, hvilket vil sige, at den samlede værdi af eksporten i en referenceperiode på fem år skal være højere end den samlede værdi af de importerede varer.
- (73) EOU/SEZ-virksomheder er berettiget til følgende fordele:
- i) fritagelse fra importafgifter på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige for fremstilling, produktion og forarbejdning eller i forbindelse hermed
- ii) fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører

- iii) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt
 - iv) mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet efter betaling af gældende told på den færdige vare som en undtagelse fra det generelle krav om, at hele produktionen skal eksporteres
 - v) fritagelse i ti år efter indledningen af driften, men højst frem til 2010, for den skat på indtægter, der normalt skal betales af fortjeneste af eksportsalg i overensstemmelse med Section 10A eller Section 10B i indkomstskatteloven
 - vi) mulighed for 100 % udenlandsk ejerskab af egenkapital.
- (74) Selv om fordelene ved begge ordninger stort set er sammenlignelige, findes der dog visse forskelle. F.eks. kan kun en EOU-virksomhed opnå en reduktion på 50 % af den told, der skal betales på hjemmemarkedssalget, mens der i en SEZ skal betales fuld told af dette salg. En EOU-virksomhed kan have indtil 50 % af sit salg på hjemmemarkedet til denne reducerede sats.
- (75) Virksomheder, der virker under disse ordninger, betragtes som virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes tilsyn, jf. Section 65 i toldloven.
- (76) De er retligt forpligtede til i det foreskrevne format at føre nøjagtigt regnskab med alle de pågældende importerede varer og med forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den foretagne eksport. Disse dokumenter skal efter behov regelmæssigt fremlægges for de kompetente myndigheder (kvartalsvise og årlige statusrapporter).
- (77) På intet tidspunkt stilles der dog krav om, at en EOU- eller SEZ-virksomhed skal redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem individuelle importtransaktioner og deres eksport, salg til andre virksomheder, salg til reduceret told på hjemmemarkedet eller lagre, jf. stk. 10.2 i tillæg 14-I og stk. 13.2 i tillæg 14-II i HOP I 02-07.
- (78) Hjemmemarkedssalget forsendes og registreres ved selvcertificering. Ekspeditionen af EOU-virksomheders eksportforsendelser overvåges af en embedsmand fra told- og punktafgiftsmyndighederne, der er permanent udstationeret i virksomhederne. Selskabet skal godtgøre den indiske regering lønudgifterne til sådanne embedsmænd.
- (79) Det hedder i stk. 29 i tillæg 14-II til HOP I 02-07, at alle aktiviteter, der foretages af SEZ-virksomheder inden for zonen, herunder eksport og reimport af varer, sker efter en procedure med selvcertificering, medmindre andet er bestemt. Toldmyndighederne foretager således ingen rutinekontrol af SEZ-virksomheders eksportforsendelser.
- (80) I det aktuelle tilfælde blev EOU-ordningen benyttet af en af de samarbejdsvillige eksportører. Da SEZ-ordningen ikke blev benyttet, er det ikke nødvendigt at undersøge, om den er udligningsberettiget. Den samarbejdsvillige eksportør, der benyttede EOU-ordningen, brugte ordningen til toldfrit at importere råmaterialer og investeringsgoder, til punktafgiftsfrit at købe varer på hjemmemarkedet og opnå godtgørelse af omsætningsafgifter samt til at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet. Selskabet opnåede således alle de fordele, der er beskrevet i nr. i) til iv) i betragtning 73. Den pågældende eksportør opnåede også fordele i henhold til bestemmelserne om fritagelse for indkomstskat for EOU-virksomheder. Da denne indkomstskattefritagelse imidlertid falder ind under den mere bredt tilgængelige ordning for fritagelse for indkomstskat, er den analyseret i betragtning 117 og 118.

d) Bemærkninger

- (81) En eksporterende producent fremførte, at der kun burde foretages udligning for EOU i det omfang, den for hjemmemarkedssalget betalte told ikke fuldt ud dækker det beløb, der er eftergivet i importafgifter på råmaterialer, som er benyttet til den produktion, der er solgt på hjemmemarkedet (eftergivelse af for store importafgifter). Eksportøren er af den opfattelse, at der for så vidt angår EOU-ordningen, der hævdes at ligne Fællesskabets ordning for aktiv forædling, forefindes et verifikations-system, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, II og III til grundforordningen. Denne eksportør fremførte i denne forbindelse, at det er korrekt, at de indiske myndigheder ikke kræver dokumentation for den indbyrdes forbindelse mellem råmaterialer og den færdige eksportproduktion (se betragtning 77), da dette hverken i henhold til grundforordningen eller WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger er obligatorisk for et formålstjenligt verifikationssystem. Desuden henviste eksportøren til, at hans selskabsinterne produktionssystem giver oplysninger om sammenhængen mellem råmaterialer og færdige varer. Eksportøren påpegede endvidere, at selskabets hjemmemarkedssalg udgjorde mindre end 5 % af dets salg i undersøgelsesperioden. Det blev også fremført, at den indiske regerings regelmæssige kontrol af de månedlige omsætningsafgiftsangivelser er tilstrækkeligt til at overholde verifikationsstandarderne i grundforordningen.
- (82) Selskabet fremførte endvidere, at i) der til beregningsformål ikke burde benyttes den mængde råmaterialer, der var importeret i den fornyede undersøgelsesperiode som oplyst i betragtning 19 i denne EOU-virksomheds årlige statusrapport, men den mængde råmaterialer, der var forbrugt i samme periode som anført i rapportens betragtning 20, og at ii) fordelingsperioden vedrørende den told, der var sparet på importen af investeringsgoder, burde baseres på den selskabsspecifikke afskrivningsperiode og ikke på en gennemsnitlig afskrivningsperiode for alle samarbejdsvillige eksporterende producenter. Desuden hævdede det, at den tillagte rente (den gældende markedsrente i Indien i undersøgelsesperioden) burde reduceres til den vejede gennemsnitlige basisrente for denne EOU i den fornyede undersøgelsesperiode.

e) Konklusioner om EOU-ordningen

- (83) Fritagelsen af eksportorienterede virksomheder for to typer importafgifter (basistold og særlig tillægstold) og godtgørelsen af omsætningsafgift er finansielle bidrag fra den indiske regering, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, således at EOU-virksomheden desuden opnår en fordel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, fordi den sparer likviditet ved ikke at skulle betale afgifter, der normalt ville påløbe, og ved at opnå godtgørelse af omsætningsafgift.
- (84) Fritagelsen fra forbrugsafgiften og den tilsvarende importafgift (tillægstold) fører imidlertid ikke til, at der gives afkald på indtægter, der ellers ville være påløbet. Forbrugsafgifter og tillægstold kan, hvis de betales, benyttes som kredit for fremtidige afgiftsforpligtelser (den såkaldte »CENVAT-mekanisme«). Disse afgifter er derfor ikke endelige. Ved anvendelse af CENVAT-kreditter er der kun endelig told på værditilvæksten og ikke på råmaterialerne.
- (85) Det er således kun fritagelsen fra basistold, særlig tillægstold og godtgørelsen af omsætningsafgift, der udgør subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2. De er retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det er en ufravigelig betingelse for at opnå fordelene, at en EOU-virksomhed har eksport som mål, jf. stk. 6.1 i EXIM-policy 02-07.
- (86) Endvidere kan disse subsidier ikke betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), selv om dette blev fremført i de bemærkninger, der blev modtaget fra en eksportør. De overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt h) og i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) i grundforordningen. EOU-ordningens påståede sammenlignelighed med Fællesskabets ordning for aktiv forædling er i denne forbindelse irrelevant, da EF-systemet ikke er genstand for den aktuelle undersøgelse.

- (87) For så vidt som bestemmelserne om godtgørelse af omsætningsafgift og fritagelse for importafgift benyttes til at købe investeringsgoder, er de allerede uforenelige med reglerne for tilladte godtgørelsesordninger, fordi sådanne varer ikke forbruges i produktionsprocessen, således som det kræves i henhold til bilag I, punkt h) og i) (henholdsvis godtgørelse af omsætningsafgift og fritagelse for importafgift). Eksportøren anfægtede denne analyse og fremførte, at da investeringsgoder er nødvendige for produktionen, kan de i sig selv ikke udelukkes fra en tilladt godtgørelsesordning. Dette ræsonnement er imidlertid ikke afspejlet i den klare formulering af bilag I, punkt h) og i), hvorefter investeringsgoder bruges ved produktionen af varer, men ikke forbruges i processen. Argumentet afvises derfor.
- (88) Desuden (og også for så vidt angår de øvrige fordele, der kan opnås i henhold til denne ordning) blev det trods grundig overvejelse af eksportørens bemærkninger bekræftet, at den indiske regering ikke anvender en effektiv verifikationsordning eller -procedure til at bekræfte, hvorvidt råmaterialer, som er købt told- og/eller omsætningsafgiftsfrit, blev forbrugt ved produktionen af den eksporterede vare, og med hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, og — for substitutionsgodtgørelsesordningernes vedkommende — bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen).
- (89) En eksportorienteret virksomhed har lov til at sælge en betydelig del af sin produktion (indtil 50 % af årsomsætningen) på hjemmemarkedet. Der er derfor ingen lovfæstet forpligtelse til at eksportere alle de færdige varer, der fremstilles. Da der anvendes en procedure med selvcertificering, foregår disse hjemmemarkedstransaktioner endvidere uden statens tilsyn og kontrol. Eksportorienterede virksomheders toldlokaliteter er derfor i det mindste delvist ikke genstand for de indiske myndigheders fysiske kontrol. Dette gør imidlertid yderligere kontrolforanstaltninger vigtigere, især kontrol af sammenhængen mellem toldfri råmaterialer og færdige eksportvarer, for at ordningen kan betragtes som en verifikationsordning for toldgodtgørelse. Kommissionen fandt, at den eksportorienterede virksomhed, der var genstand for den aktuelle undersøgelse, ikke solgte varer svarende til 50 % af årsomsætningen på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, men kun omkring 5 %. Dette har imidlertid ingen betydning for den mere generelle vurdering af, hvorvidt det gældende verifikations-system er tilstrækkeligt.
- (90) For så vidt angår yderligere verifikationstiltag skal det erindres, at en eksportorienteret virksomhed allerede retligt ikke på noget tidspunkt er forpligtet til at redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem enhver importforsendelse og den færdige vare, jf. betragtning 77 og som bekræftet af eksportørens bemærkninger. Imidlertid vil kun sådanne forsendelseskontroller give de indiske myndigheder oplysninger om råmaterialernes endelige bestemmelsessted, der er tilstrækkelige til at undersøge, om fritagelserne for told og omsætningsafgift ikke overstiger råmaterialerne til eksportproduktion. Månedlige selvangivelser af hjemmemarkedssalget, der regelmæssigt vurderes af de indiske myndigheder, er ikke nok. Virksomhedsinterne systemer, der føres uden en retlig forpligtelse hertil efter EXIM-politikken, f.eks. et produktionssystem, kan heller ikke erstatte et så centralt krav til et verifikationssystem for toldgodtgørelse. Desuden skal verifikationssystemer for toldgodtgørelse udarbejdes og håndhæves af en regering; det bør ikke overlades til ledelsen af de pågældende individuelle virksomheder at etablere et informationssystem. Både selskabet og den indiske regering blev anmodet om de indiske myndigheders revisionsrapporter, men anmodningerne blev ikke imødekommet, og der foreligger derfor ingen dokumentation. Det bekræftes derfor, at da den indiske EXIM-politik udtrykkeligt ikke forpligter EOU-virksomheder til at dokumentere forbindelsen mellem råmaterialer og færdige varer, havde den indiske regering ikke etableret en effektiv kontrolmekanisme til at afgøre, hvilke råmaterialer der blev forbrugt ved eksportproduktionen og med hvilke mængder.
- (91) Den indiske regering foretog desuden ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når verifikationssystemet ikke reelt blev anvendt (bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundforordningen), og den beviste heller ikke, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb. Det bør erindres, at en sådan yderligere undersøgelse principielt skal være afsluttet, før kontrolbesøget i en undersøgelse finder sted, således at en eventuel kontrol kan ske på grundlag af denne yderligere undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 8, og artikel 26, stk. 1.

f) Beregning af subsidiebeløbet

(92) Da der ikke er tale om en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning, er den udligningsberettigede fordel derfor eftergivelsen af de samlede importafgifter (basistold og særlig tillægstold), der normalt skal betales ved import, samt godtgørelsen af omsætningsafgiften i den fornyede undersøgelsesperiode.

(93) Kommissionen afviste eksportørens krav om, at man kun skulle tage den told og omsætningsafgift i betragtning, som var blevet sparet i forbindelse med de råmaterialer, der blev brugt i den fornyede undersøgelsesperiode. Fordelen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, opnås allerede ved det told- eller omsætningsafgiftsfri køb af råmaterialerne, da afgifterne normalt ville forfalde på dette tidspunkt.

i) Fritagelse for importafgifter (basistold og særlig tillægstold) og godtgørelse af omsætningsafgift på råmaterialer

(94) Subsidiebeløbet for den eksportør, der benyttede EOU-ordningen, blev beregnet på grundlag af den importtold (basistold og særlig tillægstold), som der var givet afkald på i den fornyede undersøgelsesperiode for de materialer, der var importeret til produktionssektoren, dvs. lægemidler i løs vægt samt mellemprodukter, og den omsætningsafgift, der i samme periode var godtgjort for denne sektor. Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen fra bulk-lægemiddelsektoren (sektoren) i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder. Der fremkom herved en subsidiemargen på 29,6 %.

ii) Fritagelse for importafgifter (basistold og særlig tillægstold) på investeringsgoder

(95) Investeringsgoder indgår i modsætning til råmaterialer ikke fysisk i de færdige varer. Fordelen for det undersøgte selskab er derfor beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte told på indførte investeringsgoder fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningstid for sådanne investeringsgoder i den pågældende erhvervsgrænse, jf. artikel 7, stk. 3, i grundforordningen. For at fastlægge denne normale afskrivningsperiode blev der beregnet et vejte gennemsnit af de afskrivningsperioder, der blev benyttet af alle de samarbejdsvillige eksportører. Den undersøgte eksportorienterede virksomhed havde krævet, at selskabets egen afskrivningsperiode blev benyttet, men dette krav måtte afvises, fordi »normal« ikke er synonymt med »individuel«, men betyder et »repræsentativt gennemsnit«. Det således beregnede beløb, der kan tildeles den fornyede undersøgelsesperiode, er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at afspejle værdien af fordelene over tid og derved bestemme den fulde fordel af denne ordning for modtageren. Den tillagte rente var baseret på handelsrenten i Indien i den fornyede undersøgelsesperiode. Eksportørens ønske om at benytte sin lavere gennemsnitlige sats førte ikke til en ændring af resultatet, idet subsidiemargenen forblev uændret. Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over sektorens eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder. Der fremkom herved en subsidiemargen på 1,3 %.

(96) Det pågældende selskab havde således en samlet subsidiemargen på 30,9 % i henhold til EOU-ordningen.

4. »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)

a) Retsgrundlag

- (97) EPCGS-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 5 i EXIM-policy 02-07 og i kapitel 5 i HOP I 02-07.

b) Støtteberettigelse

- (98) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtproducenter samt leverandører af tjenesteydelser.

c) Praktisk gennemførelse

- (99) Med forbehold af en eksportforpligtelse har selskaber lov til at importere nye (og siden april 2003 også indtil ti år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder den indiske regering efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtoldsats på 5 % på alle investeringsgoder, der indføres under ordningen. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel toldsats på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens højværdiimportvarer var pålagt en nultold. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.

- (100) Indehaveren af EPCGS-licensen kan også købe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelene ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på en fordel for den anslåede eksport for så vidt angår levering af investeringsgoder til en indehaver af en EPCGS-licens.

d) Bemærkninger

- (101) Den indiske regering og en eksporterende producent fremførte, at i) interesserede parter angiveligt ikke i tilstrækkelig grad er blevet underrettet om den afskrivningsperiode, der er benyttet for investeringsgoder, og at ii) det ikke i tilstrækkelig grad er oplyst, hvorfor og i hvilket omfang der er tillagt renter for at nå frem til det udligningsberettigede subsidiebeløb.

e) Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen

- (102) EPCGS tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer selskabets likviditet.

- (103) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

- (104) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. bilag I, punkt i), i grundforordningen), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (105) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder i antibiotikaindustrien. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for den fornyede undersøgelsesperiode blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Handelsrenten i Indien i den fornyede undersøgelsesperiode blev anset for velegnet til dette formål. Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder. Fire selskaber opnåede fordele af denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode. De opnåede subsidier var ubetydelige.
- (106) Da EPCGS-ordningen ikke vil blive udlignet i den aktuelle sag, er det ikke nødvendigt at besvare de bemærkninger, der er fremsat om ordningen.

5. »Export Credit Scheme« (ECS) (eksportkreditordningen)

a) Retsgrundlag

- (107) Ordningen er beskrevet i Master Circular IECD No. 5/04.02.02/2002-03 (Export Credit in Foreign Currency) og Master Circular IECD No. 4/04.02.02/2002-03 (Rupee Export Credit) fra Reserve Bank of India (RBI), der er rettet til alle forretningsbanker i Indien.

b) Støtteberettigelse

- (108) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører.

c) Praktisk gennemførelse

- (109) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter såvel i indiske rupees som i udenlandsk valuta, som forretningsbanker kan pålægge eksportører »med henblik på at stille kreditter til rådighed for eksportører til internationalt konkurrencedygtige renter«. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (»pakkekredit«), som omfatter kreditter, der er ydet en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer arbejdskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at yde en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.
- (110) Som følge af disse Master Circulars kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstigere end renter for almindelige kommercielle kreditter (»kontaktkreditter«), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår. I denne forbindelse hedder det i cirkulæret om eksportkreditter i rupees, at »rentelofferne for de i dette cirkulære beskrevne kreditter til eksportører er lavere end den maksimumsrente, der normalt gælder for andre låntagere, og de er derfor gunstige.« Forskellen i satserne kan indskrænkes for selskaber med god kreditværdighed. Det kan faktisk være muligt for selskaber med høj kreditværdighed at opnå eksportkreditter og kontaktkreditter på samme vilkår.

d) Bemærkninger

- (111) To eksportører, der opnåede fordele i henhold til denne ordning, fremførte, at ECS ikke er et udligningsberettiget subsidie. I denne forbindelse fremførte de, at i) et udligningsberettiget subsidie kræver overførsel af offentlige midler, ii) renten for ECS-kreditter er fastsat på markedsvilkår, fordi forskellige forretningsbanker tilbyder væsentligt forskellige rentesatser, og iii) renten for kontaktkreditter er højere end for eksportkreditter, fordi eksportfinansiering er mindre risikabel, og — for eksportkreditter i udenlandsk valuta — fordi inflationen angiveligt er lavere for frit omsættelige udenlandske valutaer end for rupeen, hvilket hævdedes at påvirke rentesatserne.
- (112) Endvidere hævdede en eksportør uden at fremlægge nye beregninger af subsidiemargenen, at man ved beregningen burde benytte satser, der anvendes af andre banker end dem, der under kontrolbesøget blev identificeret som udlånsbanker, og at man under alle omstændigheder kun burde benytte de laveste satser for såvel eksport- som kontantkreditter til sammenligningen. En anden eksportør hævdede uden at fremlægge beviser herfor, at lånebeløbet burde reduceres med 25 %, hvilket angiveligt repræsenterede egenkapitalen, selv om dette beløb figurerede i regnskaberne som eksternt kapital.

e) Konklusioner om ECS-ordningen

- (113) For det første kan de præferentielle rentesatser for en ECS-kredit, der er fastsat i de i betragtning 107 nævnte RBI-cirkulærer, reducere en eksportørs renteomkostninger i forhold til renter, der udelukkende er fastsat på markedsvilkår, og de medfører i dette tilfælde en fordel for en sådan eksportør, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Kun for de samarbejdsvillige eksportører, hvor sådanne forskelle i satserne fandtes at eksistere, blev det konkluderet, at der var tale om en fordel. I modsætning til, hvad der er fremført i ovennævnte bemærkninger, kan disse rentesatsforskelle ikke forklares ved ren markedsmæssig adfærd fra forretningsbankernes side. Eksportfinansiering er ikke i sig selv mere sikker end hjemmemarkedsfinansiering. Den betragtes faktisk sædvanligvis som mere risikabel, og den sikkerhed, der kræves for en bestemt kredit, er uanset finansieringsobjektet en rent kommerciel afgørelse for den enkelte forretningsbank. Forskelle i rentesatserne mellem forskellige banker er et resultat af RBI's metode med at fastsætte individuelle udlånsrenteløfter for hver enkelt forretningsbank. Desuden ville forretningsbankerne ikke være forpligtede til at give låntagere af eksportfinansiering en muligvis mere fordelagtig rente for eksportkreditter i udenlandsk valuta, hvis det ikke havde været for RBI's cirkulærer. Ved sammenfatningen af svaret på de nævnte bemærkninger skal det erindres, at målet for RBI-cirkulærene er at tilvejebringe eksportfinansiering til »internationalt konkurrencedygtige renter«, og RBI finder selv, at eksportkreditrenterne er »gunstige«. For det andet og til trods for, at de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, nr. iv). I denne forbindelse skal det bemærkes, at det hverken i grundforordningens artikel 2, stk. 1, nr. iv), eller WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger kræves, at der udbetales penge fra det offentlige — dvs. godtgørelse fra den indiske regering til forretningsbankerne — for at der skal være tale om subsidier, men kun at staten giver pålæg om at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, nr. i), ii) eller iii). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af »staten«, der er givet i grundforordningens artikel 1, stk. 3. Banken er 100 % statejet, forfølger mål for den offentlige politik (pengepolitikken), og dens ledelse udpeges af den indiske regering. RBI pålægger private organer betingelser, idet forretningsbankerne er forpligtede til at overholde bl.a. de renteløfter for eksportkreditter, der er fastsat i RBI-cirkulærene, samt RBI's bestemmelser om, at forretningsbanker skal afsætte en vis del af deres nettobankkredit til eksportfinansiering. Dette forpligter forretningsbankerne til at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i dette tilfælde långivning i form af præferentiel eksportfinansiering. En sådan direkte overførsel af midler i form af lån på særlige vilkår ville normalt påhvile staten, og denne praksis afviger ikke reelt fra normal statslig praksis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv). Dette subsidie anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle rentesatser kun indrømmes i forbindelse med finansiering af eksporttransaktioner, og det er derfor betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (114) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, der blev betalt for eksportkreditter benyttet i den fornyede undersøgelsesperiode, og det beløb, der ville være blevet betalt, hvis der var anvendt samme rentesatser som for de almindelige kreditter på markedsvilkår, der benyttes af dette bestemte selskab. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. En sent fremsat påstand fra en eksportør om, at det kreditbeløb, der blev verificeret under kontrolbesøget, burde nedsættes med 25 %, fordi denne andel angiveligt bestod af egne midler (hvilket ikke tidligere var blevet nævnt, heller ikke under kontrolbesøget), er ikke blevet underbygget og kan derfor ikke godtages. For så vidt angår kravet om, at der for de långivende banker skal benyttes nye oplysninger i stedet for de oplysninger, der blev afgivet under kontrolbesøget, må dette også afvises, da disse oplysninger ikke blev afgivet rettidigt og ikke kan bekræftes. Under alle omstændigheder har denne eksportør ikke underbygget sin påstand om, at selskabet kun modtog eksportfinansiering fra de forretningsbanker, der havde de gunstigste vilkår. Seks selskaber opnåede fordele i henhold til ECS. De opnåede subsidier på op til 2,3 %.

6. »Income Tax Schemes« (indkomstskatteordninger)

- a) »Export Income Tax Exemption Scheme« (EITES) (ordningen for fritagelse for indkomstskat af eksport)
- i) Section 80HHC i »Income Tax Act 1961« (indkomstskatteloven af 1961)
- (115) Det blev fastslået, at fire af de undersøgte eksportører opnåede en fordel i form af en delvis fritagelse for indkomstskat på fortjenesten af eksportsalget i den fornyede undersøgelsesperiode. Retsgrundlaget for denne fritagelse er Section 80HHC i indkomstskatteloven af 1961.
- (116) Denne bestemmelse i loven er afskaffet fra og med ligningsåret 2005-2006 (dvs. for regnskabsåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005). Section 80HHC i indkomstskatteloven af 1961 vil derfor ikke bibringe ansøgeren fordele efter den 31. marts 2004. Selv om fire af de undersøgte eksportører opnåede fordele af denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode, er ordningen senere blevet ophævet, og den udlignes derfor ikke, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.
- ii) Section 10A og 10B i indkomstskatteloven af 1961
- (117) Frem til den 31. marts 2010 vil der fortsat være fuld fritagelse for indkomstskat på fortjenesten af eksportsalget for nyetablerede virksomheder i særlige økonomiske zoner, frihandelszoner, teknologiparker for elektronisk hardware eller software-teknologiparker (Section 10A) eller for nyetablerede eksportorienterede virksomheder (Section 10B) i de første ti produktionsår.
- (118) Et selskab har i de seneste ti år opnået fordele i henhold til Section 10B, nemlig fra og med regnskabsåret 1993-1994. Fra og med regnskabsåret 2003-2004 vil dette selskab derfor ikke længere være berettiget til at opnå fordele i henhold til Section 10B. Denne ordning skal derfor ikke udlignes i det foreliggende tilfælde, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.

b) »Income Tax Incentive for Research and Development« (ITIRAD) (indkomstskattebegunstigelse for forskning og udvikling)

i) Retsgrundlag

- (119) Der gives en detaljeret beskrivelse af ITIRAD i Section 35(2AB) i indkomstskatteloven af 1961.

ii) *Støtteberettigelse*

- (120) Selskaber, der beskæftiger sig med bioteknologi eller fremstilling af lægemidler, medicinalvarer, kemiske stoffer, elektronisk udstyr, computere og software, telekommunikationsudstyr, helikoptere, flyvemaskiner eller enhver anden artikel, der måtte blive meddelt, kan opnå fordele i henhold til denne ordning.

iii) *Praktisk gennemførelse*

- (121) Det er for så vidt angår indkomstskat tilladt at fratække et beløb svarende til 150 % af de rent faktisk påløbne omkostninger for alle udgifter (undtagen jord eller bygninger) til interne forsknings- og udviklingsfaciliteter som godkendt af den indiske regerings Department of Scientific and Industrial Research. Gennem et fradrag på 50 % for fiktive udgifter (dvs. udgifter, der ikke reelt er afholdt) nedbringes skattegrundlaget og derved skattebyrden således kunstigt.

iv) *Bemærkninger*

- (122) En eksportør, der opnåede fordele i henhold til denne ordning, fremsatte følgende bemærkninger. Ordningen bør ikke udlignes, da i) ITIRAD — selv om ordningen ganske rigtigt er begrænset til bestemte sektorer — angiveligt ikke er specifik som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i grundforordningen, idet alle virksomheder i de pågældende sektorer er støtteberettigede, og da ii) udgifter, der påløber efter den 31. marts 2005, i henhold til Section 35(2AB), Sub-section (5), i indkomstskatteloven af 1961 ikke vil være omfattet af denne ordning.

v) *Konklusion vedrørende ITIRAD*

- (123) ITIRAD tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Den kunstige reduktion af beskatningsgrundlaget i henhold til Section 35(2AB) i indkomstskatteloven af 1961 udgør et finansielt bidrag fra den indiske stat, da dette formindsker de indkomstskatteindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører indkomstskattenedsættelsen en fordel for selskabet, fordi dets likviditet forbedres.
- (124) Den indiske regering fremførte og gentog efter meddelelsen om undersøgelsesresultaterne uden dog at give dokumentation herfor, at der ligger objektive kriterier til grund for, om virksomheder er berettigede til støtte i henhold til ITIRAD, og at ordningen derfor ikke er specifik. Den klare formulering i Section 35(2AB) i indkomstskatteloven af 1961 beviser imidlertid, at ITIRAD retligt er specifik i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), og at ordningen derfor er udligningsberettiget. Berettigelsen til at opnå støtte under denne ordning er ikke baseret på objektive kriterier, der er neutrale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra b). Det er kun visse industri-sektorer, der er anført i betragtning 120, som kan opnå fordele i henhold til denne ordning; den indiske regering har ikke gjort denne ordning tilgængelig for alle sektorer. I modsætning til, hvad der blev fremført af en eksportør, udgør en sådan begrænsning specifitet, da kategorien »gruppe af erhvervsgrænser« i artikel 3, stk. 2, i grundforordningen synonymt beskriver sektorspecifikke begrænsninger. Denne begrænsning er ikke af økonomisk art og horisontal anvendelse, såsom antallet af ansatte eller virksomhedens størrelse.
- (125) Desuden fører påstanden om, at udgifter påløbet efter den 31. marts 2005 ikke er omfattet af ordningen, ikke til, at den ikke er udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1. Det er ikke blevet påvist, at denne ordning allerede var trukket tilbage på det tidspunkt, hvor de endelige resultater af den fornyede undersøgelse forelå, eller at eksportøren ikke længere vil opnå fordele i henhold til ITIRAD. Tværtimod vil ITIRAD være i kraft i hele ligningsåret 2005-2006 (dvs. regnskabsåret 2004/05) og kan således vedblive med at medføre yderligere fordele. Desuden har eksportøren ikke underbygget sin påstand om, at den indiske regering ikke påtænker at forlænge ordningen. Ordningen er faktisk allerede tidligere blevet forlænget⁽¹⁾. Der er ingen grund til at antage, at der ikke vil ske en sådan forlængelse ved en senere finanslov, især da den indiske regering hverken under høringen eller i sine bemærkninger indikerede, at ordningen pr. 31. marts 2005 vil i) udløbe og ii) ikke blive erstattet af en tilsvarende bestemmelse om indkomstskattelettelser.

⁽¹⁾ Anvendelsen blev forlænget fra 2000 til 2005 ved Indian Finance Act 1999.

vi) Beregning af subsidiebeløbet

- (126) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den skyldige indkomstskat for den fornyede undersøgelsesperiode med og uden anvendelse af bestemmelserne i Section 35(2AB) i indkomstskatteloven af 1961. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da dette subsidie vedrører alt hjemmemarkeds- og eksportsalg og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Der fremkom således en subsidiemargen på 1,5 % for et selskab, der opnåede fordele i henhold til ITIRAD.

III. Regionale ordninger*1. Gujarats og Punjab's industrifremmeordninger*

- (127) Delstaterne Gujarat og Punjab indrømmer berettigede industrivirksomheder begunstigelser i form af fritagelse for og/eller udsættelse af omsætningsafgift for at fremme den industrielle udvikling af økonomisk tilbagestående områder i disse stater. Da disse ordninger stort set er identiske, bedømmes de samlet.

a) Retsgrundlag

- (128) Disse ordninger, der anvendes af Gujarats og Punjab's regeringer, er detaljeret beskrevet i henholdsvis Gujarats regerings Resolution No. INC-1090-1023-(2)-I(GR No. 2) af 16. oktober 1990 og Punjab's regerings Resolution No. 15/43/96-5IB/2238 af 20. marts 1996.

b) Støtteberettigelse

- (129) Selskaber, der opretter en ny industrivirksomhed eller foretager en større udvidelse af en eksisterende industrivirksomhed i tilbagestående områder, er støtteberettigede i henhold til disse ordninger. Der findes imidlertid udtømmende lister over erhvervsgræne, der ikke er støtteberettigede, som forhindrer selskaber i bestemte erhvervssektorer i at drage fordel af begunstigelserne.

c) Praktisk gennemførelse

- (130) I henhold til disse ordninger skal selskaber investere i tilbagestående områder. Disse områder — bestemte territoriale enheder i de to stater — er inddelt i forskellige kategorier efter deres økonomiske udviklingsgrad, mens visse egne samtidig er udelukket fra ordningerne. Hovedkriteriet for fastsættelsen af begunstigelsernes omfang er investeringens størrelse og det område, hvori virksomheden befinder sig eller vil blive etableret.

- (131) Der kan indrømmes begunstigelser på ethvert tidspunkt, da der ikke er nogen frist hverken for indgivelse af en ansøgning om deltagelse i ordningerne eller for opfyldelse af de kvantitative kriterier.

d) Bemærkninger

- (132) To eksportører, der opnåede fordele i henhold til industrifremmeordningerne, fremførte, at i) ordningerne ikke er et eksportsubsidie, ii) kun udgør kompensation for ekstra omkostninger, der påløber, fordi der ikke findes en passende infrastruktur i de områder, der er udpeget som tilbagestående egne, og iii) for så vidt angår en eksportør, at den pågældende virksomhed ikke har været omfattet af ordningen siden 5. juli 2003.

e) Konklusion om industrifremmeordningerne

- (133) Disse ordninger tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. De udgør finansielle bidrag fra delstaterne Gujarat og Punjab, da de indrømmede begunstigelser (fritagelser fra omsætningsafgift) reducerer de skatteindtægter, der ellers ville være indgået. Desuden medfører disse begunstigelser en fordel for selskaberne i form af en forbedret finansiell situation, idet ellers skyldige skatter ikke betales.

- (134) Endvidere er ordningerne regionalt specifikke i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, da de kun kan benyttes af visse virksomheder, der har foretaget investeringer inden for bestemte angivne geografiske områder på de pågældende delstaters retsområde. De er ikke tilgængelige for selskaber, der er beliggende uden for disse områder, og fordelens størrelse er desuden afhængig af det pågældende område.
- (135) Den indiske regering er ikke enig i denne vurdering. For det første fremførte den, at international handel ikke som sådan er genstand for omsætningsafgift, således som det allerede er fastsat i den indiske forfatning. Som følge heraf, fortsatte den indiske regering, fører sådanne ordninger ikke til, at der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået efter eksporttransaktioner, og ordningerne bør derfor ikke udlignes. Imidlertid — og også i modsætning til bemærkningerne herom fra to eksportører — var ordningen ikke vurderet som et eksportsubsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a), med direkte fokus på eksporten af den pågældende vare, men som på anden måde specifik (se betragtning 134). Der kræves ikke en direkte forbindelse mellem subsidiet og den eksporterede vare for at gøre en subsidieordning udligningsberettiget. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 1, stk. 1, er det tilstrækkeligt at fastslå en direkte forbindelse mellem subsidiet og fremstillingsvirksomheden. Ud fra princippet om, at penge er ombyttelige, vil enhver form for sådanne indenlandske subsidier også blive afspejlet i lavere priser for eksporttransaktioner, fordi sådanne subsidier forbedrer et selskabs samlede likviditet. Desuden har den indiske regering ikke fremlagt noget bevis for, at den generelle omsætningsafgiftsfritagelse for eksportsalget også dækker afgiftstilsvaret på købet af råmaterialer. I det foreliggende tilfælde har selskaberne faktisk også benyttet industrifremmeordningerne til at udligne afgiftstilsvaret ved køb af varer.
- (136) Den indiske regering fremførte yderligere, at industrifremmeordningerne ikke burde betragtes som specifikke, selv om de var begrænsede til visse tilbagestående regioner i delstaterne Punjab og Gujarat, fordi de angiveligt ikke begunstiger bestemte virksomheder inden for disse nærmere bestemte udpegede regioner. Den indiske regering indrømmede imidlertid, at ikke alle former for produktion i disse udpegede områder er berettigede til at deltage i industrifremmeordningerne. Faktisk udgør en regional begrænsning af en statslig subsidieordning til alle virksomheder i særligt udpegede områder inden for statens område i sig selv specificitet. Sådanne typer ordninger begunstiger klart visse virksomheder frem for andre, fordi et selskab i en berettiget region kan opnå støtte, mens dette ikke er tilfældet for en konkurrent i en ikke-berettiget region. En sådan differentiering er ikke objektiv i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra b), og er derfor specifik, da ordningerne ikke anvendes horisontalt på hele delstatens område.
- (137) En påstået kompensation via industrifremmeordningerne for ekstra omkostninger, som påløber som følge af utilstrækkelig infrastruktur, ændrer ikke, at ordningerne må betragtes som et udligningsberettiget subsidie, uanset de modtagne bemærkninger fra en eksportør. Sådanne påståede omkostninger er ikke blevet dokumenteret.
- (138) Eksportøren, der hævdede ikke længere at være berettiget til fordele i henhold til en industrifremmeordning, har ikke underbygget denne påstand, f.eks. ved at fremlægge en bekræftelse herpå fra Gujarats regering. Selskabet erklærede tværtimod i sine forvaltningsrapporter for 2002-2003 (dvs. den fornyede undersøgelsesperiode), at det søgte om forlængelse af begunstigelsen under industrifremmeordningen indtil 2012. Det skal bemærkes, at en sådan forlængelse er mulig efter Gujarats industrifremmeordning. Selskabet har ikke fremlagt bevis for, at Gujarats myndigheder har afvist denne forlængelse.
- (139) Den indiske regerings argumentation og de fremsatte bemærkninger har derfor ikke ændret afgørelsen om, at ordningerne (fritagelse for omsætningsafgifter) er udligningsberettigede.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (140) Subsidiebeløbet blev beregnet på grundlag af det omsætningsafgiftsbeløb, som normalt skulle være betalt i den fornyede undersøgelsesperiode, men som forblev ubetalt i henhold til disse ordninger. Disse subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over det samlede salg i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. I denne periode opnåede tre selskaber fordele af disse ordninger. De opnåede fordele på 2,4 % (to selskaber) og 3,1 %.

2. Delstaten Gujarats fritagelsesordning for elektricitetsafgift

- (141) Delstaten Gujarat indrømmer berettigede industrivirksomheder begunstigelser i form af fritagelse for betaling af elektricitetsafgift for at fremme den industrielle udvikling af økonomisk tilbagestående områder i denne stat.

a) Retsgrundlag

- (142) Den ordning om fritagelse for elektricitetsafgift, som Gujarats regering anvender, er detaljeret beskrevet i »Bombay Electricity Duty Act of 1958« og især i Section 3(2)(vi) og 3(2)(vii)(a) og (b) i denne lov, som ændret ved »Gujarat Adaptation of Laws Order of 1960«.

b) Støtteberettigelse

- (143) Selskaber, der investerer i tilbagestående områder enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering i udvidelse af et eksisterende industriforetagende, er støtteberettigede.

c) Praktisk gennemførelse

- (144) Ordningen er kun åben for selskaber, som har foretaget investeringer i visse nærmere udpegede geografiske områder i delstaten Gujarats retsområde. Den bemyndiger også Gujarats regering til at fritage ethvert område og ethvert nyt industriforetagende fra forpligtelsen til at betale elektricitetsafgift. Derudover er nye industriforetagender, der etableres i særligt udpegede områder, enten fritaget for energiafgift eller kun pålagt afgift med halv sats i en periode på fem år fra den dato, hvor produktionen påbegyndes.

d) Bemærkninger

- (145) En eksportør, der opnåede fordele under denne ordning, fremførte, at selskabet fra den 4. juni 2004 angiveligt ikke længere var begunstiget af ordningen. Endvidere hævdede en anden eksportør ikke at have benyttet ordningen. Det skal imidlertid bemærkes, at for så vidt angår sidstnævnte eksportør blev denne ordning under alle omstændigheder ikke taget i betragtning ved fastsættelsen af subsidiebeløbet.

e) Konklusion om fritagelsesordningen for elektricitetsafgift

- (146) Denne ordning er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Den udgør et finansielt bidrag fra delstaten Gujarat, da denne begunstigellesordning reducerer statsindtægter, der ellers ville være opnået. Desuden medfører den en fordel for det begunstigede selskab. Ordningen er også regionalt specifik i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, da den kun kan benyttes af virksomheder, der har foretaget investeringer inden for bestemte nærmere angivne geografiske områder på delstaten Gujarats retsområde. Endvidere er kriterierne og vilkårene for støtteberettigelse under ordningen ikke klart fastsat i love, regler eller andre officielle dokumenter. Det blev bekræftet under kontrolbesøgene, at et selskab har gjort brug af ordningen i en periode på ni år. Selv om selskabet blev opfordret hertil, fremlagde det ikke andre oplysninger end selve elektricitetsloven, der kunne have ændret denne analyse.

- (147) Den indiske regering fremførte, at da ordningen ikke var blevet udlignet i en anden sag i 1999, fordi den blev anset for at være anvendt horisontalt inden for en hel delstat, burde den ikke udlignes nu. I denne forbindelse blev der kun fremlagt en meddelelse fra delstaten Maharashtra's industri-, energi- og arbejdsministerium om Bombays elektricitetsafgiftslov af 1958. Disse oplysninger vedrører imidlertid ikke delstaten Gujarat. Det skal desuden bemærkes, at ordningen ifølge denne meddelelse tilsyneladende ikke er tilgængelig i alle dele af Maharashtra, og derfor stadig må betragtes som regionalt specifik. Det blev fastslået, at en undersøgt eksportør i Gujarat benyttede denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode. Det konkluderes derfor, at denne ordning er udligningsberettiget for den pågældende eksportør af de årsager, der er beskrevet i ovenstående betragtning.

- (148) Eksportøren, der hævdede ikke længere at være berettiget til fordele i henhold til ordningen for fritagelse for elektricitetsafgift, har ikke underbygget denne påstand, f.eks. ved at fremlægge en bekræftelse herpå fra Gujarats regering. Tværtimod oplyste dette selskab i sine forvaltningsrapporter for 2002-2003 (dvs. den fornyede undersøgelsesperiode), at det søgte om forlængelse af fordelene i henhold til ordningen frem til 2012, hvilket det allerede tidligere med held havde gjort for en periode på i alt ni år, selv om fritagelsesperioden ifølge den relevante lovgivning kun burde være på fem år. Selskabet har ikke fremlagt bevis for, at Gujarats myndigheder har afvist denne forlængelse.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (149) Fordelen for den eksporterende producent er beregnet på grundlag af størrelsen af den elektricitetsafgift, der normalt skulle erlægges i den fornyede undersøgelsesperiode, men som ikke betales i henhold til denne ordning. Subsidiebeløbet er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over det samlede salg i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet vedrørte alt hjemmemarkeds- og eksportsalg og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Der fremkom således en subsidiemargen på 0,2 % for et selskab, der opnåede fordele i henhold til ordningen for fritagelse for elektricitetsafgift.

3. Maharashtra's regerings incitamentspakkeordning

- (150) Det konstateredes, at de eksporterende producenter ikke opnåede udligningsberettigede subsidier i henhold til denne ordning.

IV. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (151) Det har været fast praksis at betragte forretningsmæssigt forbundne virksomheder som en enkelt enhed med henblik på fastsættelse af en subsidiemargen. Dette skyldes, at en beregning af individuelle subsidiemargener kan tilskynde til omgåelse af udligningsforanstaltningerne, idet forretningsmæssigt forbundne producenter herved vil kunne kanalisere deres eksport til Fællesskabet gennem det selskab, der har den laveste individuelle subsidiemargen, hvorved foranstaltningerne ville blive virkningsløse. For at undgå en sådan situation beregnes der først et individuelt subsidiebeløb for hver enkelt ordning for hvert forretningsmæssigt forbundet selskab, og derefter fastsættes der et vejet gennemsnit af disse subsidiebeløb, som tildeles hvert af de forretningsmæssigt forbundne selskaber.
- (152) To eksporterende producenter blev anset for at være forretningsmæssigt forbundne og blev tildelt en enkelt subsidiemargen, fordi hver af dem befinder sig driftsmæssigt i en situation, hvor den kan udøve indflydelse på det andet selskab. Ifølge selskabernes årsrapporter er de centrale personer i de to selskabers ledelse slægtninge og kan udøve en »betydelig indflydelse« på hinandens selskaber. »Betydelig indflydelse« betyder ifølge indiske regnskabsstandarder deltagelse i en virksomheds finansielle og/eller driftsmæssige beslutninger. En sådan indflydelse fører efter indiske regnskabsstandarder til, at selskaberne må betegnes som forretningsmæssigt forbundne. Efter europæisk toldlov anses parter desuden for at være forretningsmæssigt forbundne, hvis de kontrollerer hinanden eller er medlemmer af samme familie⁽¹⁾.
- (153) En af disse eksporterende producenter var uenig i ovenstående analyse af spørgsmålet om forretningsmæssige forbindelser. Selskabet hævdede uden at fremlægge yderligere dokumentation, at der ikke eksisterede nogen forretningsmæssige forbindelser mellem de to selskaber. Den eksporterende producent anfægtede imidlertid ikke den faktuelle beskrivelse i betragtning 152 og underbyggede heller ikke, hvorfor de to selskaber trods disse kendsgerninger ikke skulle betragtes som forretningsmæssigt forbundne parter. Påstanden må derfor afvises.

I overensstemmelse med grundforordningen ligger det udligningsberettigede subsidiebeløb for de undersøgte eksporterende producenter på mellem 25,3 % og 35,1 %, udtrykt i værdi.

⁽¹⁾ Artikel 143, stk. 1, litra e) og h), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2286/2003 (EUT L 343 af 31.12.2003, s. 1).

- (154) I betragtning af det høje samarbejdsniveau blev subsidiemargenen for alle selskaber, der ikke samarbejdede, fastsat til satsen for det selskab, der havde den højeste individuelle margin, dvs. 35,1 %.

ORDNING →	ALS	DEPBS	EOU	EPCGS	ECS	ITIRAD	Ma. pakkeord.	Guj. IFO	Pun. IFO	Guj. el-afg.	I alt
SELSKAB ↓	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
KDL Biotech Ltd	22,8	4,6	0	ubetyd.	1,0	0	0	0	0	0	28,4
Nectar Lifesciences Ltd	25,8	3,2	0	ubetyd.	2,3	0	0	0	2,4	0	33,7
Nestor Pharmaceuticals Ltd	22,0	3,3	0	0	ubetyd.	0	0	0	0	0	25,3
Orchid Chemicals & Pharmaceuticals Ltd	0	0	30,9	0	1,1	0	0	0	0	0	32,0
Ranbaxy Laboratories Ltd	25,6	8,0	0	ubetyd.	ubetyd.	1,5	0	0	0	0	35,1
Surya Pharmaceutical Ltd	25,8	3,2	0	ubetyd.	2,3	0	0	0	2,4	0	33,7
Torrent Gujarat Biotech Ltd	24,8	0	0	0	0	0	0	3,1	0	0,2	28,1

D. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SUBSIDIERING

- (155) I overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at de gældende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering.
- (156) Som beskrevet i betragtning 21-153 blev det fastslået, at indiske eksportører af den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode vedblev med at drage fordel af en betydelig udligningsberettiget subsidiering fra de indiske myndigheders side. Faktisk er de subsidiemargener, der blev konstateret under den fornyede undersøgelse, højere end de margener, som blev fastsat under den oprindelige undersøgelse, og som lå mellem 0 % og 15,3 % (betragtning 43 i Rådets forordning (EF) nr. 2164/98). Kun den i betragtning 115 og 116 nævnte subsidieordning (80 HHC i indkomstskatteloven af 1961) er blevet ophævet, mens individuelle selskaber i visse andre tilfælde ikke længere er berettigede til bestemte ordninger. Dette er allerede afspejlet i beregningen af subsidiemargenerne. De resterende subsidieordninger medfører stadig fordele, og der er ingen tegn på, at de vil blive afviklet eller ændret i overskuelig fremtid. Hvis dette ikke sker, vil eksportørerne af den pågældende vare vedblive med at modtage udligningsberettigede subsidier. Hver eksportør er berettiget til støtte efter flere af subsidieprogrammerne. Under disse omstændigheder blev det anset for rimeligt at konkludere, at der sandsynligvis fortsat vil forekomme subsidiering.
- (157) Da det er blevet påvist, at der stadig forekom subsidiering på tidspunktet for den fornyede undersøgelse, og at dette sandsynligvis vil fortsætte, er spørgsmålet om sandsynligheden for fornyet subsidiering irrelevant.

E. ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

I. Produktionen i Fællesskabet

- (158) I den fornyede undersøgelsesperiode blev samme vare fremstillet i Fællesskabet af følgende EF-producenter: Sandoz, DSM, ACS Dobfar SpA og Antibioticos SA. Sandoz anmodede om en kombineret udløbs- og interimundersøgelse af de gældende antisubsidieforanstaltninger. DSM støttede anmodningen. Sandoz og DSM samarbejdede fuldt ud i forbindelse med den fornyede undersøgelse. De øvrige fællesskabsproducenter hverken samarbejdede eller modsatte sig indledningen af denne kombinerede udløbs- og interimundersøgelse.

- (159) En samarbejdsvillig producent i Fællesskabet importerede i den betragtede periode to typer af den pågældende vare fra Indien og også fra andre tredjelande. Dette ændrer ikke, at dette selskab kan betragtes som producent, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1. De varer, der blev importeret fra Indien, svarede kun til en begrænset del af dette selskabs produktion af samme vare i Fællesskabet, nemlig under 10 %. Selskabets import af den pågældende vare fra Indien er desuden kun af midlertidig karakter, da det er ved at omstrukturere sin produktion i Fællesskabet og er begyndt at fremstille typer af samme vare, som det har importeret fra bl.a. Indien.

II. Definition af erhvervsgrænsen i Fællesskabet

- (160) De samarbejdsvillige fællesskabsproducenter tegnede sig for 70,5 % af den samlede produktion af samme vare i Fællesskabet i den fornyede undersøgelsesperiode. Disse selskaber udgør derfor erhvervsgrænsen i Fællesskabet i henhold til artikel 9, stk. 1, i grundforordningen. De benævnes i det følgende »EF-erhvervsgrænsen«.

F. ANALYSE AF SITUATIONEN PÅ FÆLLESSKABSMARKEDET

I. Indledning

- (161) De relevante Eurostat-statistikker for Taric-kode 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 og 2941 90 00 30 blev sammen med oplysningerne fra EF-erhvervsgrænsens verificerede besvarelser af spørgeskemaerne benyttet ved vurderingen af den mængde- og prismæssige udvikling.
- (162) Oplysninger om erhvervsgrænsen i Fællesskabet blev indhentet fra de samarbejdsvillige EF-producenters kontrollerede besvarelser af spørgeskemaerne.
- (163) Hvor det er nødvendigt, er der af fortrolighedshensyn blevet benyttet indekstal til at vise udviklingen.
- (164) En eksportør fremførte, at skadesanalysen skulle være foretaget på grundlag af oplysninger om fællesskabsmarkedet efter udvidelsen den 1. maj 2004, dvs. inklusive tal for de ti nye medlemsstater.
- (165) Da det er fastsat i artikel 11, stk. 1, i grundforordningen, at oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, normalt ikke skal tages i betragtning, og da udvidelsen fandt sted efter undersøgelsesperioden, måtte dette argument afvises. Under alle omstændigheder tyder de foreliggende oplysninger på, at der ikke er nogen produktion af den samme vare i de ti nye medlemsstater, som kunne ændre EF-erhvervsgrænsens situation.
- (166) Det blev desuden fremført af en eksportør som en generel betragtning uden yderligere underbygning, at skadesanalysen som meddelt ikke tog hensyn til alle de faktorer, der var nævnt i artikel 8 i grundforordningen, og ikke var baseret på positive beviser.
- (167) Konkrete påstande vedrørende specifikke aspekter af skadesanalysen vil blive behandlet i forbindelse med de respektive dele af analysen herunder. Som svar på den generelle betragtning skal det imidlertid nævnes, at i) grundlaget for skadesanalysen var kontrollerede kendsgerninger støttet af beviser, og ii) som beskrevet herunder er der foretaget en vurdering af alle de importrelaterede faktorer i grundforordningens artikel 8, stk. 2, af alle 17 indikatorer for EF-erhvervsgrænsens situation i grundforordningens artikel 8, stk. 5, og af alle andre kendte faktorer end den subsidierede import, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 7.

II. Fastlæggelse af det relevante fællesskabsmarked

- (168) For at afgøre, om EF-erhvervsgrenen led skade, og bestemme forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EF-erhvervsgrenens situation blev det undersøgt, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen var taget hensyn til den efterfølgende anvendelse af EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare.
- (169) Den samme vare sælges faktisk af EF-erhvervsgrenen til både i) uafhængige kunder og ii) til yderligere forarbejdning til medicinalvarer i samme gruppe af virksomheder (forretningsmæssigt forbundne enheder). Salget til uafhængige kunder blev anset for at finde sted til det »frie marked«. Salget til forretningsmæssigt forbundne enheder til yderligere forarbejdning blev betragtet som bunden anvendelse, fordi leverandøren ikke kunne vælges frit.
- (170) For følgende økonomiske indikatorer for EF-erhvervsgrenen fandtes det, at en meningsfuld analyse og evaluering måtte koncentreres om situationen på det frie marked: salgsmængde og -pris på fællesskabsmarkedet, markedsandel, vækst, rentabilitet, eksportmængde og -priser. Når det var muligt og berettiget, blev resultaterne efterfølgende sammenlignet med oplysningerne for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EF-erhvervsgrenens situation.
- (171) For så vidt angår andre økonomiske indikatorer fremgik det imidlertid af undersøgelsen, at de kun med rimelighed kunne undersøges med henvisning til den samlede aktivitet. Produktionen (til såvel det bundne som det frie marked), kapaciteten, kapacitetsudnyttelsen, investeringerne, lagrene, beskæftigelsen, produktiviteten, lønningerne samt evnen til at tilvejebringe kapital afhænger af den samlede aktivitet, uanset om produktionen er bundet eller sælges på det frie marked.
- (172) To eksportører anfægtede analysen med hensyn til det frie og det bundne marked. De fremførte, at den ikke var objektiv, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 2.
- (173) Kommissionen finder imidlertid, at den aktuelle undersøgelse fastslog, at der var en klar sondring mellem det frie og det bundne marked. Den bundne bruger har faktisk intet andet valg end at købe fra den bundne leverandør. Under disse omstændigheder må analysen primært fokusere på det frie marked, da salget på det bundne marked ikke fandt sted i konkurrence med varer, der solgtes på det frie marked, og derfor ikke blev påvirket af den subsidierede import. Det bemærkes endvidere, at der i skadesanalysen trods denne klare sondring ikke er set bort fra det bundne marked. Tværtimod er situationen på de to markeder blevet sammenholdt (jf. nedenstående) med henblik på en objektiv endelig afgørelse med hensyn til EF-erhvervsgrenens situation som helhed. Påstanden må derfor afvises.

III. Forbruget i Fællesskabet

- (174) Kommissionen beregnede det åbenbare forbrug i Fællesskabet af den pågældende vare og samme vare som summen af:
- den samlede import til Fællesskabet af den pågældende vare og samme vare som oplyst af Eurostat
 - den solgte mængde af samme vare i Fællesskabet, fremstillet af EF-erhvervsgrenen
 - den mængde af samme vare, der var blevet benyttet af EF-erhvervsgrenen til bundne formål
 - samt, på grundlag af oplysningerne i anmodningen om den fornyede undersøgelse, den anslåede mængde af samme vare, som var solgt i Fællesskabet af de øvrige kendte EF-producenter.

Som vist i nedenstående tabel steg forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare og samme vare med 51 % i løbet af den betragtede periode.

Forbrug (kg)	1999	2000	2001	2002	UP
Den pågældende vare og samme vare	2 482 053	3 240 481	3 254 464	3 801 666	3 745 549
<i>Indeks</i>	100	131	131	153	151

- (175) Den indiske regering og en eksportør fremførte, at ovenstående oplysninger om forbruget burde have været mere detaljerede, idet de burde være givet for hver enkel fællesskabsproducent og med sondring mellem det frie og det bundne forbrug. Det blev endvidere fremført, at troværdigheden af oplysningerne vedrørende andre producenter i Fællesskabet end EF-erhvervsgrenen ikke var blevet kontrolleret.
- (176) Det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen kun består af to parter, hvoraf kun én opererer på det bundne marked. I betragtning af artikel 29 i grundforordningen (fortrolighed) er det derfor ikke muligt at afsløre yderligere oplysninger. For så vidt angår tallene for andre producenter i Fællesskabet end EF-erhvervsgrenen skal det erindres, at disse producenter ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Da der ikke foreligger andre oplysninger om deres bidrag til forbruget i Fællesskabet, blev de oplysninger, der var afgivet i anmodningen om den fornyede undersøgelse, benyttet. Endvidere fremsatte ingen parter modstridende oplysninger, og kontrollen gav heller ikke anledning til at betvivle deres troværdighed.

IV. Importen af den pågældende vare til Fællesskabet

1. Mængde, pris og markedsandel for importen fra Indien

Import (kg)	1999	2000	2001	2002	UP
Den pågældende vare	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
<i>Indeks</i>	100	129	196	277	259

- (177) Udtrykt i mængde steg importen af den pågældende vare betydeligt gennem hele den betragtede periode. Importen i den fornyede undersøgelsesperiode var 159 % større end i 1999. Denne import steg meget hurtigere end den generelle vækst i forbruget på 51 %, stigningen i importen fra andre tredjelande end Indien på 13 % og væksten i EF-erhvervsgrenens salg på 80 % i samme periode. For så vidt angår Indiens status som udviklingsland og bestemmelserne i grundforordningens artikel 14, stk. 4, konstateredes det, at importen fra Indien i den fornyede undersøgelsesperiode udtrykt i mængde tegnede sig for væsentligt mere end 4 % af den samlede import af samme vare til Fællesskabet.

Gennemsnitlig importpris pr. kg (EUR)	1999	2000	2001	2002	UP
Den pågældende vare	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
<i>Indeks</i>	100	98	102	106	102

- (178) Den gennemsnitlige importpris på den pågældende vare steg svagt med et højdepunkt i 2002, hvorefter den igen faldt til niveauet før 2001.

Markedsandel i EF	1999	2000	2001	2002	UP
Den pågældende vare	1,5 %	1,5 %	2,2 %	2,7 %	2,5 %
<i>Indeks</i>	100	99	149	181	171

- (179) Den indiske imports markedsandel på fællesskabsmarkedet steg med 71 % i løbet af den betragtede periode. Det blev fremført, at den indekserede stigning kun burde være 66 %, ikke 71 %. På grundlag af den nedrundede markedsandel i procent er denne bemærkning aritmetisk korrekt. Ikke desto mindre er ovennævnte indeks beregnet korrekt. For at tilvejebringe en præcis indeksering af markedsandelen er der ikke sket en afrunding af procentpoint. Dette kan ses af en sammenligning mellem indekstal og procentpoint for 1999 og 2000. Denne metode er desuden blevet anvendt konsekvent i alle tabeller i denne forordning.

2. Prisunderbud

- (180) Med henblik på fastsættelse af prisunderbuddet blev der foretaget en analyse af prisoplysninger, der vedrørte den fornyede undersøgelsesperiode. Med henblik herpå er EF-erhvervsgrenens priser af fabrik ved salg til første uafhængige kunde blevet sammenlignet med de indiske eksporterende producenters cif-importpriser ved salg til første uafhængige kunde i Fællesskabet, i begge tilfælde efter fradrag af rabatter, nedslag og provisioner.
- (181) På grundlag af besvarelserne af spørgeskemaet kunne der til sammenligningsformål defineres forskellige undertyper af den pågældende vare og samme vare, baseret på varetypen (dvs. amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin) og varianterne heraf (dvs. pulverform eller komprimeret).
- (182) EF-erhvervsgrenens salgspriser og de eksporterende producenters cif-importpriser blev sammenlignet på samme handelstrin, nemlig forhandlere/distributører på fællesskabsmarkedet, på grundlag af vejede gennemsnitspriser for hver undertype af varen. I den fornyede undersøgelsesperiode foregik de eksporterende producenters salg i Fællesskabet næsten udelukkende gennem forhandlere og distributører.
- (183) Sammenligningen viste, at der forekom betydelige prisunderbudsmargener, udtryk i procent af EF-erhvervsgrenens salgspriser i den fornyede undersøgelsesperiode. For de eksporterende producenter fandtes disse margener at ligge mellem 11,5 % og 17,1 %. Disse prisunderbudsmargener tyder derfor på, at den indiske import har udøvet et vedvarende pristryk på fællesskabsmarkedet trods tilstedeværelsen af foranstaltninger.

V. EF-erhvervsgrenens økonomiske situation

1. Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

	1999	2000	2001	2002	UP
Produktion (indeks)	100	121	127	154	160
Kapacitet (indeks)	100	117	123	148	157
Kapacitetsudnyttelse (indeks)	100	103	103	104	102

- (184) Som følge af den støtte stigning i forbruget i Fællesskabet steg EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare løbende i hele den betragtede periode. Denne positive udvikling blev mere udtalt i den fornyede undersøgelsesperiode, hvor en af de samarbejdsvillige fællesskabsproducenter indledte en produktion i Fællesskabet af en type af samme vare, som den tidligere kun havde importeret.
- (185) EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet udviste samme positive udvikling som dens produktion. Dette skyldes til dels betydelige investeringer, som en af de samarbejdsvillige EF-producenter foretog i et nyt produktionsanlæg i den fornyede undersøgelsesperiode.

- (186) Kapacitetsudnyttelsesgraden lå stabilt på et ret højt niveau i hele den betragtede periode. En sådan høj udnyttelsesgrad er almindelig i denne erhvervstype på grund af den løbende serieproduktionsproces, der benyttes til fremstilling af samme vare, og for EF-erhvervsgrenens vedkommende også på grund af den bundne anvendelse.
- (187) Tre eksportører fremførte, at udviklingen i disse faktorer ikke udviser tegn på skade. Det bemærkes imidlertid, at konklusionen vedrørende skade ikke er baseret på disse faktorer.

2. Salgsmængde, salgspris, markedsandel og vækst

a) Salget på det frie marked

Salget på det frie marked i Fællesskabet	1999	2000	2001	2002	UP
Mængde (indeks)	100	170	162	192	180
Gennemsnitlig salgspris (indeks)	100	94	94	94	95
Markedsandel (indeks)	100	130	123	125	120

- (188) Som følge af den gunstige udvikling i forbruget i Fællesskabet steg EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked i Fællesskabet i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked steg hurtigere end forbruget i Fællesskabet i den betragtede periode. Mellem 2000 og den fornyede undersøgelsesperiode steg EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked imidlertid mindre end stigningen i forbruget i Fællesskabet. Den store stigning i EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked mellem 1999 og 2000 skyldes hovedsagelig, at EF-erhvervsgrenen overtog andre producenter i Fællesskabet. Ikke desto mindre var stigningen på 80 % i EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked i Fællesskabet i den betragtede periode mindre udtalt end stigningen på 159 % i importen af den pågældende vare i samme periode.
- (189) Den indiske regering og fire eksportører pegede på den samlede stigning i EF-erhvervsgrenens salg som et positivt tegn og fremførte, at dette ikke støtter en konklusion om, at der er forvoldt skade. Det blev endvidere fremført, at en sammenligning i relative tal mellem EF-erhvervsgrenens resultater og de resultater, der var opnået af de indiske eksportører, ville være misvisende som følge af betydelige størrelsesforskelle mellem konkurrenterne.
- (190) Som svar på disse argumenter skal det bemærkes, at udviklingen i salgsmængden ikke i den aktuelle sag er blevet betragtet som en nøgelfaktor for omfanget af den lidte skade. Da væksten i EF-erhvervsgrenens salg hovedsagelig kan tilskrives en virksomhedsovertagelse i 2000, dvs. overtagelse af en tidligere konkurrents salg snarere end nye salgstransaktioner, kan den imidlertid heller ikke betragtes som tegn på, at der ikke forekommer skade. Endvidere faldt EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked i 2001 og i undersøgelsesperioden.
- (191) Trods øget efterspørgsel som indikeret af væksten i forbruget i Fællesskabet faldt EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser på det frie marked fra 1999 til 2000. Dette tyder på, at konkurrenter har udøvet et pristryk. Priserne forblev stort set stabile på det lavere niveau frem til udgangen af den fornyede undersøgelsesperiode, selv om efterspørgslen steg yderligere.
- (192) Den indiske regering og tre eksportører påstod, at prisudviklingen burde anses for positiv for EF-erhvervsgrenen.
- (193) Denne påstand kan ikke accepteres. I den betragtede periode var EF-erhvervsgrenen faktisk ikke på noget tidspunkt i stand til at opnå et ikke-skadevoldende prisniveau.
- (194) EF-erhvervsgrenens markedsandel steg med 30 % fra 1999 til 2000 på bekostning af markedsandelene for de øvrige fællesskabsproducenter og eksportører fra andre tredjelande end Indien. EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt imidlertid fra 2000 til den fornyede undersøgelsesperiode, hvor den nåede det laveste niveau siden 1999. Denne periode faldt sammen med en stærk stigning i væksten i den indiske imports markedsandel.

- (195) En eksportør fremførte, at faldet i EF-erhvervsgrenens markedsandel i 2001 og undersøgelsesperioden var ubetydelig i betragtning af stigningen i 2000, og pegede endvidere på den samlede stigning i EF-erhvervsgrenens markedsandel i løbet af den betragtede periode.
- (196) Dette argument kan imidlertid ikke accepteres, da det er baseret på en isoleret fokusering på 1999 over for undersøgelsesperioden, som desuden ikke tager hensyn til den ekstraordinære karakter af stigningen i 2000. Denne eksportør har ikke forklaret, hvorfor denne indlysende afvigende udvikling i EF-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked efter 2000 ikke skulle betragtes som negativ.
- (197) I denne forbindelse fremførte to andre eksportører, at i betragtning af den mere positive udvikling på det bundne marked ville dette være resultatet af, at EF-erhvervsgrenen havde truffet et bevidst valg om at satse på det mere rentable marked for præparater.
- (198) Dette argument kan ikke accepteres, da det ser bort fra de øgede lagerbeholdninger, der kunne være blevet solgt på det frie marked.

b) Det bundne salg

Det bundne salg i Fællesskabet	1999	2000	2001	2002	UP
Mængde (indeks)	100	88	124	180	189
Gennemsnitlig salgspris (indeks)	100	102	104	102	99
Markedsandel (indeks)	100	67	95	117	125

- (199) Mens EF-erhvervsgrenens salg på det frie marked udtrykt i mængde steg med 80 % i løbet af den betragtede periode, steg salget på det bundne marked med 89 %. Især kan der siden 2001 iagttages en vækst på EF-erhvervsgrenens bundne marked, mens dens situation på det frie marked stort set var uændret. Dette falder sammen med en stærk stigning i importen fra Indien på det frie marked, hvilket tyder på, at EF-erhvervsgrenen i det mindste i et vist omfang valgte at skifte markeder for at undgå direkte konkurrence med den subsidierede import af den pågældende vare til lave priser.
- (200) Et tilsvarende mønster kan iagttages ved at sammenligne udviklingen i væksten i EF-erhvervsgrenens markedsandel på det frie og det bundne marked. Dette viser igen, at det bundne marked har haft voksende strategisk betydning for EF-erhvervsgrenen siden 2001.
- (201) Hvor priserne på det frie marked begyndte at falde allerede i 2000, vedblev de interne afregningspriser på det bundne marked med at stige jævnt indtil 2001. Med en vis tidsforskydning begyndte priserne på det bundne marked i 2002 imidlertid også at udvise en nedadgående tendens. Dette kan forklares ved, at interne afregningspriser generelt ikke justeres så hurtigt, fordi de ikke fastsættes ved direkte konkurrence. Det skal bemærkes, at den samlede prisudvikling på det frie marked og det bundne marked forløb på omtrent samme måde i den betragtede periode.

3. *Lagre*

Lagre	1999	2000	2001	2002	UP
Indeks	100	74	100	141	161

- (202) Set i forhold til produktionen faldt EF-erhvervsgrenens ultimolagre med 26 % fra 1999 til 2000, men steg derefter kraftigt med mere end 115 % mod slutningen af den fornyede undersøgelsesperiode. Denne stigning faldt tidsmæssigt sammen med en fordobling af importen fra Indien i samme periode.
- (203) Den indiske regering og fire eksportører hævdede, at stigningen i lagerbeholdningerne ikke var abnormt stor, og at dette derfor ikke var tegn på skade. Endvidere blev metoden med anvendelse af ultimolagre anfægtet. Der blev i stedet foreslået andre metoder, der angiveligt var mere relevante indikatorer, såsom løbende gennemsnitlige lagerbeholdninger eller opgørelser over det antal dages salg, som lagerbeholdningerne kunne dække.
- (204) Som svar på dette skal det bemærkes, at Fællesskabets standardmetode med angivelse af tal for lagerbeholdningernes størrelse blev anvendt. Denne metode er objektiv og overholder WTO-forpligtelserne. Kravet om anvendelse af en anden metode var ikke underbygget. Forslaget om at vælge en alternativ metode afvises derfor. For det andet kan det på baggrund af de kontrollerede kendsgerninger ikke afvises, at lagerbeholdningerne steg kraftigt.

4. *Rentabilitet*a) *Salget på det frie marked*

Rentabilitet (salget på det frie marked i Fællesskabet)	1999	2000	2001	2002	UP
Indeks	- 100	113	239	146	87

- (205) EF-erhvervsgrenens rentabilitet udtrykt i afkastet af nettosalget på det frie marked forbedredes væsentligt fra en situation med tab i 1999. Efter indførelsen af de gældende foranstaltninger i 1998 steg rentabiliteten frem til 2001, men faldt derefter kraftigt mod den fornyede undersøgelsesperiode. Desuden er det relevant, at EF-erhvervsgrenen på intet tidspunkt i den betragtede periode var i stand til at opnå blot halvdelen af den fortjenstmargen, som den efter resultaterne af den oprindelige undersøgelse med rimelighed kunne have forventet, hvis der ikke var forekommet subsidieret import, nemlig 15 %. Udviklingen i rentabiliteten og navnlig faldet siden 2002 er meget vigtig, da den påvirker størrelsen af de finansielle midler, som EF-erhvervsgrenen har til rådighed til investeringer i forskning og udvikling, som er nødvendige for at forbedre produktionsprocessen for eksisterende produkter yderligere og udvikle nye produkter.
- (206) Den indiske regering og fire eksportører fremsatte bemærkninger til rentabilitetsanalysen. Det blev fremført, at i) EF-erhvervsgrenen havde et rimeligt rentabilitetsniveau, at ii) en ikke-skadevoldende fortjenstmargen på 10 % (se betragtning 260) ville være for høj, og at 5 % er tilstrækkeligt, at iii) faldet i rentabiliteten hovedsagelig kunne tilskrives EF-erhvervsgrenens investeringspolitik, at iv) en parts etableringsaktiviteter kan betragtes som en selvforskyldt skade, og at v) udviklingen i rentabiliteten burde være oplyst for hver enkelt fællesskabsproducent.

- (207) Det skal gentages, at EF-erhvervsgrenen ikke på noget tidspunkt i den betragtede periode var i stand til at opnå en rimelig fortjeneste som beskrevet ovenfor. Forværringen siden 2002 gjorde derfor kun en allerede utilfredsstillende situation værre. I betragtning af de særlige omstændigheder i lægemiddel-sektoren anses en fortjenstmargen på 5 % endvidere for utilstrækkelig. EF-erhvervsgrenen har dokumenteret, at den kan opnå en fortjeneste på over 10 % for lægemidler, der sælges som bulkvarer. Sådanne fortjenstniveauer er nødvendige for, at lægemiddelsektoren vedvarende kan have adgang til de finansielle midler, som den behøver for at kunne foretage nyudvikling af lægemidler med de dertil hørende store økonomiske risici. Desuden kan det forhold, at EF-erhvervsgrenen ikke har opnået rimelige fortjenstmargener, ikke blot forklares ved dens investeringspolitik. Kun én fællesskabsproducent befandt sig i en etableringsfase i den betragtede periode, men ingen af parterne opnåede en rimelig fortjenstmargen. Endelig er det i betragtning af artikel 29 i grundforordningen (fortrolighed) ikke muligt at afsløre yderligere oplysninger.

b) Det bundne salg

Rentabilitet (det bundne salg i Fællesskabet)	1999	2000	2001	2002	UP
Indeks	100	482	564	431	325

- (208) Rentabilitetsudviklingen for det bundne salg følger samme tendens, om end på et højere niveau, nemlig stigende indtil 2001 og derefter faldende. Forskellene i rentabilitetsniveauet skyldes hovedsagelig, at i) salgs-, general- og administrationsomkostningerne for det bundne salg er lavere, fordi der ikke er behov for markedsføringsomkostninger, og at ii) de interne afregningspriser er højere end priserne på det frie marked. Hvis der ikke blev opnået et højere fortjenstniveau på det bundne salg, ville erhvervsgrenens finansielle situation samlet set være endnu værre.

5. Investeringer, afkast af investeringer, likviditet og evnen til at tilvejebringe kapital

	1999	2000	2001	2002	UP
Investeringer (indeks)	0	100	300	1 123	351
Afkast af investeringer (indeks)	- 100	160	286	161	91
Likviditet (indeks)	100	186	71	160	33

- (209) Siden 1999 har EF-erhvervsgrenen løbende foretaget investeringer i fremstillingen af samme vare. Navnlig foretog den i 2002 store investeringer i nye produktionsteknikker for at forblive konkurrencedygtig, forbedre miljø- og sikkerhedsstandarder og øge produktionskapaciteten.
- (210) Fra 1999 til 2001, dvs. efter indførelsen af foranstaltninger, forbedredes afkastet af investeringerne. Siden da er det imidlertid faldet kraftigt. Selv om dette delvis kan tilskrives det forhold, at et nyt produktionsanlæg befandt sig i en etableringsfase, bidrog den utilfredsstillende rentabilitetssituation, der var forårsaget af konkurrenternes pristryk, til denne situation.
- (211) De udsving, der fandt sted i den betragtede periode i likviditeten fra salget af samme vare, er til en vis grad en følge af EF-erhvervsgrenens investeringspolitik i denne periode. Det stærke fald i likviditeten mellem 2002 og den fornyede undersøgelsesperiode kan imidlertid ikke forklares udelukkende ved denne faktor. Pristrykket fra konkurrenterne bidrog også til denne utilfredsstillende likviditetsudvikling.
- (212) EF-erhvervsgrenen har ingen væsentlige problemer med at tilvejebringe kapital.

- (213) Det blev fremført af den indiske regering og eksportørerne, at i) ovennævnte oplysninger burde være afgivet separat for hver enkelt EF-producent, at ii) situationen med hensyn til evnen til at tilvejebringe kapital ikke gav anledning til at konkludere, at der forekom skade, at iii) der ikke kan have været en sådan udvikling i likviditeten i betragtning af den måde, hvorpå afkastet af investeringerne og rentabiliteten har udviklet sig, og at den derfor bør reevalueres, og iv) at analysen er utilstrækkelig uden yderligere dokumentation.
- (214) Som svar på disse bemærkninger skal det erindres, at disse oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 29 om fortrolighed ikke kan afgives separat for hver enkelt fællesskabsproducent. For så vidt angår evnen til at tilvejebringe kapital er der ikke draget nogen negativ konklusion om skade. For så vidt angår bemærkningen om likviditeten er ovenstående indekstal efter nøje overvejelse blevet bekræftet. For så vidt angår den generelle bemærkning om utilstrækkelig analyse af ovennævnte faktorer skal det erindres, at i) konklusionen om, at der forekommer skade, er ikke i overvejende grad baseret på disse indikatorer, og at ii) der ikke er fremsat argumenter for, at en yderligere detaljeringsgrad vil kunne ændre de overordnede konklusioner.

6. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

	1999	2000	2001	2002	UP
Beskæftigelse (indeks)	100	101	101	187	185
Produktivitet (indeks)	100	120	127	83	86
Lønninger (indeks)	100	103	106	185	178

- (215) Beskæftigelsen i forbindelse med samme vare var stabil indtil 2001, men steg betydeligt i 2002 som følge af, at en af de samarbejdsvillige EF-producenter etablerede et nyt produktionsanlæg i Fællesskabet. De samlede lønomkostninger udviste samme tendens. Produktiviteten pr. ansat, der havde været stigende indtil 2001, faldt imidlertid i 2002. Dette kan klart tilskrives, at det nye produktionsanlæg befandt sig i en opstartsfasen. Undersøgelsen fandt ingen beviser for faldende effektivitet.
- (216) Den indiske regering og fire eksportører fremførte, at udviklingen i beskæftigelsen, produktiviteten og lønningerne ikke kan støtte en konklusion om, at der forekommer væsentlig skade i den aktuelle sag.
- (217) Det skal imidlertid bemærkes, at der ikke er blevet draget en sådan konklusion for beskæftigelsen og produktiviteten. For så vidt angår lønningerne var det kun det samlede lønningsbeløb, der steg. I gennemsnit pr. ansat faldt lønningerne endda svagt (se nedenstående tabel). Dette viser, at i) der ikke forekom nogen positiv udvikling pr. ansat, og at ii) EF-erhvervsgrenen er besluttet på at blive omkostningseffektiv.

	1999	2000	2001	2002	UP
Lønninger pr. ansat (indeks)	100	103	105	99	96

7. Subsidiets størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

- (218) I betragtning af størrelsen af og navnlig priserne på den subsidierede import fra Indien kan virkningerne af det faktiske subsidiebeløb, der er væsentligt, ikke anses for at være ubetydelige.
- (219) I denne forbindelse fremførte den indiske regering og tre eksportører, at subsidiemargenernes størrelse var blevet overdrevet.

- (220) Som anført i betragtning 153 og 154 fremgik det imidlertid af undersøgelsen, at de udligningsberettigede subsidiebeløb for de undersøgte eksporterende producenter udgør mellem 25,3 % og 35,1 %, udtrykt i værdi. Dette er en klar konstatering af, at der forekommer betydelig subsidiering.
- (221) EF-erhvervsgrenens situation forbedredes i den betragtede periode. Den har imidlertid ikke fuldt ud overvundet følgerne af tidligere subsidiering og er fortsat svag.

VI. Konklusion vedrørende EF-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (222) Mellem 1999 og den fornyede undersøgelsesperiode steg den importerede mængde af den pågældende subsidierede vare betydeligt, nemlig med 159 %, og dens markedsandel i Fællesskabet steg med 70 %. Denne udvikling står i modstrid til den meget mindre gunstige udvikling for eksportører fra andre lande og EF-erhvervsgrenen. Importen fra andre lande til Fællesskabet voksede kun med 7 % i den betragtede periode, og denne imports markedsandel faldt endda med 29 %. EF-erhvervsgrenens salgsmængde steg med 80 % og dens markedsandel med 20 % i den betragtede periode. Denne positive udvikling kan imidlertid i det væsentligste tilskrives, at EF-erhvervsgrenen overtog andre fællesskabsproducenter i 2000. Siden 2001 har udviklingen i EF-erhvervsgrenens markedsandel endda været vigende. Særlig kan det iagttages, at EF-erhvervsgrenen fra 2000 relativt set ikke har holdt trit med væksten i forbruget i Fællesskabet og den kraftige udvikling, som dens indiske konkurrenter har oplevet på fællesskabsmarkedet.
- (223) I denne forbindelse bemærkes det, at gennemsnitspriserne på den subsidierede import fra Indien konsekvent var lavere end EF-erhvervsgrenens priser i den betragtede periode. Endvidere lå priserne på importen fra det pågældende land i den fornyede undersøgelsesperiode i gennemsnit under EF-erhvervsgrenens priser. Som vejet gennemsnit udgjorde prisunderbuddet i den fornyede undersøgelsesperiode mellem 11,5 % og 17,1 %.
- (224) Som følge af dette pristryk fra den subsidierede import fra Indien kunne EF-erhvervsgrenen ikke på noget tidspunkt i den betragtede periode opnå et ikke-skadevoldende prisniveau. Selv om EF-erhvervsgrenens rentabilitet i første omgang forbedredes efter indførelsen af foranstaltninger, er den forværret siden 2001, og det nuværende niveau er langt under, hvad der med rimelighed kunne være opnået, hvis der ikke var forekommet subsidieret import, dvs. 10 % af omsætningen (se betragtning 260). Det er imidlertid kun et acceptabelt rentabilitetsniveau, som vedvarende vil sikre, at EF-erhvervsgrenen forbliver levedygtig.
- (225) Denne negative tendens for EF-erhvervsgrenen afspejles yderligere i det billede, der er fremkommet af udviklingen af afkastet af investeringerne og likviditeten.
- (226) For så vidt angår det bundne salg betød det forhold, at EF-erhvervsgrenen havde mulighed for at sælge en del af sin produktion på det bundne marked, at den kunne opretholde et højt kapacitetsudnyttelsesniveau. En høj kapacitetsudnyttelse bidrager til at mindske produktionsomkostningerne på grund af stordriftsfordele. Som ovenfor beskrevet var der endvidere ikke væsentlige afvigelser mellem priser og markedsandel for det frie marked og det bundne marked. Hvis det ikke havde været for den større fortjeneste på det bundne salg, ville erhvervsgrenens finansielle situation have været værre. Det bundne marked bidrog derfor ikke til den skadevoldende situation. Tværtimod ville EF-erhvervsgrenen måske have befundet sig i en endnu værre situation uden et bundet marked.
- (227) To eksportører fremførte, at det ikke kan konkluderes, at salget på det bundne marked ikke bidrog til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, fordi salgspriserne på det bundne marked angiveligt er upålidelige, dvs. at rentabiliteten af det bundne salg kunstigt ville være for høj.
- (228) Den højere rentabilitet på det bundne marked skyldtes imidlertid ikke hovedsagelig højere interne afregningspriser, men kan især tilskrives lavere salgs-, general- og administrationsomkostninger (se betragtning 208). Endvidere tager denne bemærkning ikke hensyn til virkningerne af stordrift. Den kan derfor ikke ændre konklusionen om, at det bundne salg ikke bidrog til skaden.

- (229) Det blev derfor bekræftet, at EF-erhvervsgrenen samlet set har lidt væsentlig skade, jf. artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. Det skal erindres, at det ikke kræves i grundforordningens artikel 8, stk. 5, at alle økonomiske indikatorer for EF-erhvervsgrenen skal være negative, for at der kan være tale om væsentlig skade. Endvidere har ikke alle økonomiske indikatorer samme vægt. Rentabiliteten er imidlertid en af de vigtigste økonomiske indikatorer, da rentabilitet er det endelige mål for enhver virksomhed. I den aktuelle sag blev det fastslået, at rentabilitetsniveauet var utilstrækkeligt. En anden vigtig skadesindikator med store virkninger for rentabiliteten er priserne. EF-erhvervsgrenen var i den betragtede periode ikke i stand til at opnå et ikke-skadevoldende prisniveau på det frie marked som følge af et eksternt pristryk, hovedsagelig fra den kraftigt subsidierede import fra Indien.

VII. Virkningerne af den subsidierede import

- (230) I 2000 mistede Indien — sandsynligvis som følge af indførelsen af foranstaltninger — sin position som den næststørste eksportør til fællesskabsmarkedet, mens eksportører især fra Oman vandt markedsandele. Siden da har de indiske eksportører ikke blot genvundet deres position, men i den fornyede undersøgelsesperiode blev de endda den største eksportør til Fællesskabet.
- (231) Denne vækst i den subsidierede import fra Indien, især siden 2002, faldt sammen med, at EF-erhvervsgrenens rentabilitet i 2002 faldt i forhold til 2001, nemlig med omkring 36 %. Det konstateredes, at en producent i Fællesskabet på dette tidspunkt havde etableret et nyt produktionsanlæg og befandt sig i en opstartsfasen, der kan have haft virkninger for dens rentabilitet i den pågældende periode. Det konstateredes imidlertid også, at den anden EF-producent, der ikke befandt sig i en etableringsfase, oplevede et betydeligt fald i rentabiliteten på 17 % i forhold til 2001, og at dette fald fortsatte i den fornyede undersøgelsesperiode. Som anført i betragtning 207 kunne EF-erhvervsgrenen desuden ikke på noget tidspunkt opnå et ikke-skadevoldende prisniveau. Fra 2002 måtte EF-erhvervsgrenen tværtimod sænke priserne for at forsvare sin markedsandel.
- (232) Tre eksportører fremførte, at den indiske imports markedsandel i Fællesskabet (2,5 % i undersøgelsesperioden) og dens mængde i forhold til den samlede import (8,4 % i undersøgelsesperioden), som i begge tilfælde havde været svagt faldende i forhold til 2002, var for begrænsede og marginale til at have en skadelig virkning, især i betragtning af EF-erhvervsgrenens større markedsandel. Det blev endvidere fremført, at en analyse i relative tal ville være misvisende, fordi Indien havde haft et meget lavt udgangspunkt, nemlig en markedsandel på 1,5 % og en importandel på 3,7 % i 1999.
- (233) Som svar herpå skal det anføres, at såvel Indiens markedsandel som den importerede mængde i undersøgelsesperioden ligger langt over den bagatelgrænse, der er fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 11, og artikel 14, stk. 4, og derfor kan have en årsagsvirkning. Ifølge grundforordningens artikel 8, stk. 6, kan sådanne virkninger give sig udslag ved den subsidierede imports mængde eller priser. En sådan virkning på prisniveauet kan klart iagttages i den foreliggende sag. Som allerede fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse er den pågældende vare, der er en massevarer, meget prisfølsom og reagerer hurtigt på ethvert pristryk. I sådanne tilfælde kan små mængder påvirke priserne på markedet. I den betragtede periode satte de indiske priser faktisk i gennemsnit standarden for pristrykket i dette tilfælde.
- (234) Det blev derfor bekræftet, at den subsidierede import fra Indien havde en betydelig negativ indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode, især med hensyn til rentabiliteten.

VIII. Virkningen af andre faktorer

1. Import fra andre tredjelande

Import fra tredjelande	1999	2000	2001	2002	UP
Mængde (kg)					
Indien	36 800	47 400	72 100	101 800	95 200
<i>Indeks</i>	100	129	196	277	259
Oman	77 400	119 700	85 100	88 400	93 500
<i>Indeks</i>	100	155	110	114	121
USA	11 100	2 800	16 600	106 300	70 000
<i>Indeks</i>	100	25	149	932	631
Kina	0	3 900	21 800	75 600	63 000
<i>Indeks</i>	0	100	559	1 938	1 615
Sydkorea	19 800	75 300	40 200	54 500	45 000
<i>Indeks</i>	100	380	203	275	227
Singapore	0	4 600	128 300	62 700	37 700
<i>Indeks</i>	0	100	2 789	1 363	820
Gennemsnitlig importpris pr. kg (EUR)					
Indien	34,66	33,94	35,51	36,57	35,34
<i>Indeks</i>	100	98	102	106	102
Oman	36,10	36,21	39,30	39,15	38,34
<i>Indeks</i>	100	100	109	108	106
USA	74,87	115,35	108,90	101,40	48,74
<i>Indeks</i>	100	154	145	135	65
Kina	0,00	188,97	116,06	68,22	58,59
<i>Indeks</i>	0	100	61	36	31
Sydkorea	34,84	37,52	37,66	45,59	48,06
<i>Indeks</i>	100	108	108	131	138
Singapore	0,00	76,88	57,47	57,47	51,28
<i>Indeks</i>	0	100	75	75	67

- (235) Importen af den pågældende vare fra andre lande end Indien steg kun med 7 % mellem 1999 og den fornyede undersøgelsesperiode, hvilket var langt under væksten i forbruget i Fællesskabet. Blandt disse lande er Oman, USA, Kina, Sydkorea og Singapore de vigtigste leverandører til fællesskabsmarkedet. Deres gennemsnitlige importpriser var imidlertid betydeligt højere end priserne på importen fra Indien og (bortset fra importpriserne fra Oman) også end EF-erhvervsgrenens priser. Priserne på importen fra Oman er sammenlignelige med EF-erhvervsgrenens priser, men stigningen i Omans markedsandel i den betragtede periode var meget mindre udtalt end for de øvrige tredjelande.

- (236) Den indiske regering og to eksportører fremførte, at der burde være taget hensyn til den gældende udligningstold på importen fra Indien ved sammenligningen af de gennemsnitlige salgspriser. Dette ville angiveligt have vist næsten identiske priser på importen fra Indien og Oman. Desuden blev det bemærket, at gennemsnitspriserne for nogle tredjelande, især USA og Kina, faldt betydeligt i løbet af den betragtede periode, mens bl.a. de indiske priser steg. Endvidere fremførte en anden eksportør, at der ikke er taget behørigt hensyn til faldet i importmængden fra Indien mellem 2002 og den fornyede undersøgelsesperiode i analysen, at andre tredjelande var de vigtigste leverandører, og at de sydkoreanske og indiske gennemsnitspriser svarede til hinanden fra 1999 til 2001.
- (237) For så vidt angår den gældende oprindelige udligningstold skal det bemærkes, at langt hovedparten af importen fra Indien enten var genstand for nultold eller for en toldsats, der stadig fører til lavere gennemsnitspriser end for importen fra Oman. I gennemsnit udøvede importen fra Oman derfor ikke samme grad af pristryk. Desuden var priserne på importen fra alle andre tredjelande i gennemsnit højere i den betragtede periode end priserne på importen fra Indien, hvilket igen klart identificerer Indien som den vigtigste kilde til pristryk. Mængdemæssigt er det korrekt, at Indien ikke var det eneste oprindelsesland for betydelig import i hele den betragtede periode. Det skal imidlertid erindres, at Indien er det eneste land, der er genstand for foranstaltninger. Dette har selvfølgelig haft en indvirkning på handelen med den pågældende vare. Til trods for foranstaltningerne har der desuden været en kraftig vækst i importen fra Indien siden 2001, og Indien genvandt i 2002 sin position som den næststørste eksportør for derefter at blive den største i undersøgelsesperioden. Det lille fald i importen fra Indien mellem 2002 og undersøgelsesperioden havde derfor ingen virkning på markedet, der belønnede den indiske prispolitik. Disse argumenter kan derfor ikke godtages. Det bekræftes derfor, at importen fra tredjelande ikke kunne have forvoldt EF-erhvervsgrenen nogen skade, der bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

2. Udviklingen i forbruget på fællesskabsmarkedet

- (238) Forbruget på fællesskabsmarkedet af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, steg med 51 % i løbet af den betragtede periode. Den skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen, kan derfor ikke tilskrives faldende efterspørgsel på fællesskabsmarkedet.

3. EF-erhvervsgrenens eksportaktiviteter

- (239) EF-erhvervsgrenen forbedrede sine eksportresultater med 16 % i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenens eksportpriser var i gennemsnit 10 % til 15 % højere end salgspriserne i Fællesskabet. EF-erhvervsgrenens eksportaktiviteter kunne således ikke bidrage til den skadelige situation, som den befandt sig i.
- (240) I denne forbindelse fremførte den indiske regering og en eksportør, at EF-erhvervsgrenen i sin besvarelse af spørgeskemaet havde oplyst, at kraftig konkurrence fra indiske konkurrenter på tredjelandes markeder havde ført til lave priser og tab af markedsandel i tredjelande for EF-erhvervsgrenen, hvilket var i modstrid med ovennævnte undersøgelsesresultater. Hvis dette udsagn fra EF-erhvervsgrenen blev lagt til grund, ville der derfor ikke være tale om skade på fællesskabsmarkedet eller årsagssammenhæng med importen fra Indien.
- (241) I denne forbindelse bemærkes det, at i betragtning af den globale vækst på markedet for sådanne varer er der ingen modstrid mellem et fald i eksportpriserne og EF-erhvervsgrenens markedsandel i tredjelande og det forhold, at eksportmængden faktisk var steget, og at priserne på de eksporterede varer var højere end EF-erhvervsgrenens priser ved salg i Fællesskabet. Selv om EF-erhvervsgrenens eksportresultater kunne have været bedre, hvis der ikke havde været konkurrence fra subsidieret lavprisindeksport fra Indien på tredjelandes markeder, er der derfor intet, der tyder på, at EF-erhvervsgrenen på grund af sine eksportresultater ikke var genstand for skadevoldende priskonkurrence på fællesskabsmarkedet, som overvejende var forårsaget af den subsidierede lavprisimport fra Indien. Argumentet bør derfor afvises.

4. EF-erhvervsgrenens konkurrenceevne

- (242) Som det fremgår af dens markedsandel, er EF-erhvervsgrenen en vigtig konkurrent i forbindelse med den pågældende vare, og den har løbende foretaget investeringer i et tidssvarende produktionsapparat. Faldet i produktiviteten pr. ansat pr. kg efter 2001 kan i fuldt omfang tilskrives det faktum, at en fællesskabsproducents nye produktionsanlæg var i en etableringsfase. Det er derfor kun af midlertidig karakter. Der fandtes således ingen beviser for, at manglende konkurrenceevne kunne have brudt årsagssammenhængen mellem importen fra Indien og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

5. Bunden anvendelse

- (243) Som nævnt i betragtning 226 finder Kommissionen, at den bundne anvendelse ikke bidrog til den skadelige situation. Tværtimod ville EF-erhvervsgrenen måske have befundet sig i en endnu værre situation uden et bundet marked.

G. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SKADE

- (244) I overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at de gældende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet skade.

- (245) Som beskrevet i betragtning 161-243 blev det fastslået, at EF-erhvervsgrenen i den fornyede undersøgelsesperiode og trods de gældende foranstaltninger vedblev med at lide skade som følge af den subsidierede import af den pågældende vare. I den aktuelle undersøgelse konstateredes en skadestærskel på mellem 17,3 % og 48,1 %, hvilket er højere end det niveau, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse (mellem 12,6 % og 28,9 %), selv om den rimelige fortjenstmargen for EF-erhvervsgrenen i denne fornyede undersøgelse var blevet reduceret med en tredjedel i forhold til den oprindelige undersøgelse (se betragtning 260). Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at der trods hjemmemarkedssalg og eksport til andre lande stadig er en betydelig ekstra kapacitet i Indien til fremstilling af de af undersøgelsen omfattede varer, især hos eksportører der er genstand for forholdsvis høje toldsatser i Fællesskabet. Det blev derfor anset for rimeligt at konkludere, at der vil forekomme en yderligere vækst i den subsidierede lavprisimport fra Indien, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, og at det derfor er sandsynligt, at der fortsat vil forekomme skade.

- (246) Da EF-erhvervsgrenen fortsat lider væsentlig skade som følge af den subsidierede import trods tilstedeværelsen af foranstaltninger, var det ikke nødvendigt at foretage en yderligere analyse af sandsynligheden for fornyet skade.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

I. Indledning

- (247) Det blev undersøgt, om der var tvungende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at fortsætte med at anvende foranstaltninger i dette tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 31, stk. 1, i grundforordningen overvejede man de sandsynlige virkninger af foranstaltninger for alle parter, der var berørt af undersøgelsen. For at afgøre, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse, at foranstaltningerne videreføres, blev der sendt spørgeskemaer til brugere og importører af den pågældende vare og til leverandører af råmaterialer, der benyttes til at fremstille samme vare.

II. EF-erhvervsgrenens interesser

- (248) Som påvist i ovenstående har den EF-erhvervsgren, der fremstiller samme vare, løbende øget sin produktion. Dette har været muligt, fordi EF-erhvervsgrenen er vedblevet med at øge sine investeringer for at opretholde konkurrenceevnen, idet erhvervsgrenen er en af de vigtigste konkurrenter for den vare, der er omfattet af undersøgelsen. Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenen i den fornyede undersøgelsesperiode udvidede sine produktionsfaciliteter, etablerede en ny fabrik i Fællesskabet og udarbejdede planer for oprettelse af endnu et produktionsanlæg i Fællesskabet. Denne proces med fortsatte investeringer fra EF-erhvervsgrenens side undergraves især af den utilfredsstillende udvikling i erhvervsgrenens rentabilitet, der er forårsaget af det stadige pristryk fra den indiske import af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet.

Det konkluderes, at uden foranstaltninger til at afhjælpe virkningerne af den subsidierede import vil EF-erhvervsgrenen fortsat stå over for prisunderbud og dermed pristryk med negative følger for rentabiliteten, afkastet af investeringerne og likviditeten. Dette vil i sidste ende endda kunne bringe EF-erhvervsgrenens levedygtighed i fare. Det vil derfor ikke være i EF-erhvervsgrenens interesse at lade foranstaltningerne udløbe.

III. Importørernes og forhandlernes interesser

- (249) Der blev sendt spørgeskemaer til alle kendte importører og forhandlere af den pågældende vare, men kun én ud af 19 besvarede dette. Den samarbejdsvillige importør kommenterede imidlertid ikke den sandsynlige indvirkning af fortsatte foranstaltninger på den pågældende virksomhed. Det fremgik af de modtagne oplysninger, at importører og forhandlere i Fællesskabet køber den af undersøgelsen omfattede vare fra forskellige leveringskilder. Da der ikke er grundlæggende kvalitetsforskelle mellem den vare, der importeres fra Indien, og den vare, der tilvejebringes fra andre kilder, finder Kommissionen, at importørerne og forhandlerne i Fællesskabet ikke vil have vanskeligt ved at fremskaffe varen fra en række andre leverandører, hvis foranstaltningerne videreføres. Den samarbejdsvillige importør er endvidere aktivt involveret i handel med mange andre varer og er derfor ikke afgørende afhængig af den pågældende vare. Selv om dette selskabs salg af den pågældende vare steg stærkt i den betragtede periode (syv gange, udtrykt i mængde), tegner dette salg sig kun for en begrænset del af dets samlede omsætning (ca. 1,4 % i den fornyede undersøgelsesperiode). Endelig angav importøren ikke, at en videreførelse af foranstaltninger ville have nogen indvirkning på beskæftigelsen, da importaktiviteter ikke er arbejdskraftintensive.
- (250) Selv om importørerne og forhandlerne muligvis ikke går ind for foranstaltninger, kan det på baggrund af de foreliggende oplysninger konkluderes, at denne eventuelle interesse i at tillade foranstaltningerne udløbe ikke opvejer EF-erhvervsgrenens konkrete interesse i en fortsat afhjælpning af den illoyale og skadelige indiske handelspraksis som opsummeret i betragtning 248.

IV. Råvareleverandørernes interesser

- (251) For at vurdere de sandsynlige virkninger af en fortsættelse af udligningsforanstaltninger på EF-erhvervsgrenens råvareleverandører blev der sendt spørgeskemaer til alle sådanne kendte leverandører. Der blev i alt udsendt seks spørgeskemaer, og der blev modtaget to besvarelser. Disse råvareleverandører, der navnlig leverer glucose og dextrose til EF-erhvervsgrenen, går ind for en videreførelse af foranstaltningerne. Selv om EF-erhvervsgrenen ikke er blandt disse leverandørers vigtigste kunder, bidrager denne handel stadig til råvareleverandørernes beskæftigelse og rentabilitet. Hvis EF-erhvervsgrenen reducerer eller endda indstiller produktionen af samme vare, vil disse positive handelsforbindelser blive bragt i fare.
- (252) Derfor, og da der ikke foreligger nogen oplysninger om det modsatte, konkluderes det, at en videreførelse af foranstaltningerne vil være i råvareleverandørernes interesse.

V. Brugernes interesser

- (253) Der blev også sendt spørgeskemaer til fem kendte brugere af den pågældende vare i Fællesskabet, dvs. medicinalvarelskaber. Kommissionen anmodede bl.a. om deres bemærkninger til, hvorvidt en opretholdelse af de gældende foranstaltninger ville være i Fællesskabets interesse, og hvordan disse foranstaltninger ville vedblive med at påvirke dem. Der blev imidlertid ikke modtaget nogen besvarelser af spørgeskemaet og derfor ikke fremsat bemærkninger. Da brugerne ikke blot kan fremskaffe den pågældende vare fra Indien, men også fra andre kilder, og da der ikke foreligger oplysninger om de økonomiske indvirkninger af foranstaltninger på brugernes interesser (f.eks. beskæftigelse, rentabilitet, investeringspolitik), var det ikke muligt at påvise, at brugernes interesser var af samme betydning.
- (254) Selv om brugerne — trods deres tavshed — muligvis ikke går ind for foranstaltninger, kunne der på grundlag af oplysningerne fra de samarbejdsvillige interesserede parter ikke konstateres nogen dokumenteret interesse for brugerne i at ophæve foranstaltningerne, som kunne opveje EF-erhvervsgrenens konkrete interesse i en fortsat afhjælpning af den illoyale og skadelige handelspraksis som opsummeret i betragtning 248.
- (255) En eksportør hævdede, at der ikke var taget behørigt hensyn til EF-forbrugernes interesser, og at Fællesskabets interesseanalyse derfor ikke var i fuld overensstemmelse med grundforordningens artikel 31. Det blev fremført, at forbrugernes interesser kunne blive skadet, hvis producenter af præparater videregav eventuelle påståede prisstigninger som følge af øgede omkostninger, når de fremstillede endelige doseringer af varen.
- (256) Som svar på denne bemærkning skal det erindres, at ingen forbrugerorganisation har fremsat bemærkninger i forbindelse med denne undersøgelse. Desuden har forbrugerne i Fællesskabet generelt en sygeforsikring. Der foreligger ingen dokumentation for, om udgifterne til sygeforsikring i væsentlig grad kan blive påvirket negativt af en angivelig stigning i omkostningerne til visse antibiotika. Det er desuden uklart, i hvilken grad producenterne af visse antibiotika, dvs. brugerne, er i stand til at overvælde en omkostningsstigning. Under disse omstændigheder er det ikke muligt at påvise negative følger af samme betydning for forbrugerne i Fællesskabet.

VI. Konklusion

- (257) Efter at have undersøgt de forskellige involverede interesser finder Kommissionen, at der ud fra det overordnede hensyn til Fællesskabets interesser ikke er interesser, som er vigtigere end EF-erhvervsgrenens interesse i at opretholde foranstaltningerne. Det kan forventes, at virkningerne af en videreførelse af foranstaltningerne vil give EF-erhvervsgrenen mulighed for at forbedre sin rentabilitet til et rimeligt niveau og fortsætte sit investeringsprogram i Fællesskabet med deraf følgende positive resultater for beskæftigelsen og konkurrencedygtigheden på markedet. På den anden side kunne det ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger påvises, at andre berørte parter i Fællesskabet (dvs. importører, forhandlere, råvareleverandører, brugere og forbrugere) havde modstridende interesser af samme vigtighed.

I. UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (258) I betragtning af konklusionerne vedrørende fortsat subsidiering, skade og Fællesskabets interesser findes det hensigtsmæssigt at opretholde udligningsforanstaltninger over for importen af den pågældende vare fra Indien. Med henblik på at fastsætte disse foranstaltningers størrelse blev der taget hensyn til de subsidiemargener, der blev fastsat for den fornyede undersøgelsesperiode, og den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

I. Skadestærskel

- (259) Den prisstigning, som var nødvendig for at afhjælpe skaden, blev fastsat for hvert enkelt selskab ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige importpris for den pågældende vare med den ikke-skadevoldende pris på samme vare, som solgtes af EF-erhvervsgrenen på fællesskabsmarkedet. Prisforskellen blev udtrykt i procent af cif-importværdien.

- (260) Den ikke-skadevoldende pris blev fundet ved at tage EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger plus en fortjeneste på 10 %. Denne fortjenstmargen, der er en tredjedel lavere end i den oprindelige undersøgelse (se betragtning 205), afspejler den fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kan opnå for tilsvarende varegrupper, der ikke er udsat for illoyal konkurrence. I betragtning af den øgede konkurrence fandtes dette at være et passende og rimeligt minimum i stedet for den fortjenstmargen på 15 %, der var blevet fastsat i den oprindelige undersøgelse. Denne fortjeneste vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at investere yderligere i forskning og udvikling, så den kan forblive konkurrencedygtig.

II. Foranstaltningernes form og størrelse

- (261) Da der ikke foreligger særlige omstændigheder, blev det anset for passende at indføre en standardtold, dvs. en værditold.
- (262) For så vidt angår toldens størrelse var subsidiemargenen højere end skadestærsklen for fire af de samarbejdsvillige eksportører. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, blev den lavere told, der afspejler skadestærsklen, anset for tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, for så vidt angår disse fire eksportører. Toldsatserne for importen fra disse eksportører bør ligge mellem 17,3 % og 30,3 %. For så vidt angår de øvrige tre eksportører var skadestærsklerne højere end de konstaterede subsidiemargener, så foranstaltningerne over for disse selskaber bør baseres på subsidiemargenerne. Toldsatserne for importen fra disse eksportører bør ligge mellem 25,3 % og 32 %. Da de indiske eksportører udviste en høj grad af samarbejdsvilje (over 80 %), bør tolden for alle andre selskaber fastsættes på samme niveau som for det selskab, der havde den højeste individuelle toldsats, dvs. 32 %.
- (263) De selskabsspecifikke udligningstoldsatser i denne forordning er udtryk for den situation, der blev konstateret under den fornyede undersøgelse med hensyn til de samarbejdsvillige eksportører. De finder derfor udelukkende anvendelse ved import af den pågældende vare, der er fremstillet af disse selskaber. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.
- (264) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i selskabets aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsheder. Efter konsultation af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over selskaber, som er omfattet af individuelle toldsatser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af amoxicillin trihydrat, ampicillin trihydrat og cefalexin, ikke i doseret stand eller i former eller pakninger til detailsalg, med oprindelse i Indien og henhørende under KN-kode ex 2941 10 10 (Taric-kode 2941 10 10 10), ex 2941 10 20 (Taric-kode 2941 10 20 10) og ex 2941 90 00 (Taric-kode 2941 90 00 30).

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat B, J-79 5/17, Rue de la Loi, B-1049 Bruxelles.

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet i Indien af følgende selskaber:

- 17,3 % for KDL Biotech Ltd, Mumbai (Taric-tillægskode: A580)
- 28,1 % for Nectar Lifesciences Ltd, Chandigarh (Taric-tillægskode: A581)
- 25,3 % for Nestor Pharmaceuticals Ltd, New Delhi (Taric-tillægskode: A582)
- 30,3 % for Ranbaxy Laboratories Ltd, New Delhi (Taric-tillægskode: 8221)
- 28,1 % for Torrent Gujarat Biotech Ltd, Ahmedabad (Taric-tillægskode: A583)
- 28,1 % for Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh (Taric-tillægskode: A584)
- 32 % for alle andre selskaber (Taric-tillægskode: 8900).

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2005.

På Rådets vegne
J. KRECKÉ
Formand
